

ABONAMENTS

Països convenients postal, id. ...	18.—
Altres països, id. ...	20.—
Barcelona, id. ...	2.50 Ptas.
Catalunya i territoris de la República, trimestre ...	10.—
Amèrica llatina i Portugal, trimestre ...	12.—

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 389, 1.º — TELEFON 11439
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER DE BARCELONA, 11 I 12. — TELEFON 19693

EL TEMPS

Pressió al nivell de la mar, 765.7 mil·límetres. Temperatura actual: 20.1 graus. Humiditat relativa: 97 per cent. Velocitat del vent: calma. Visibilitat: horitzontal, en promig: 600 metres. Estat del cel: 3/16 de Cel. 1 Fiel. — En les darreres 24 hores: Temperatura màxima: 24.8 graus. Temperatura mínima: 19.8 graus. Recorregut del vent: 139 quilòmetres. Precipitació: nul·la. Insolació: 11 hores 11 minuts.

El curs de la crisi

L'ACTITUD DE CATALUNYA

Acabades les consultes, el President de la República ha encarregat la formació del Govern nou al senyor Lerroux. Aquesta designació ha clogat la primera jornada de la crisi, que no creiem que pugui ésser solucionada amb la rapidesa que caldria. L'altre dia, comentant el discurs del senyor Alcalá Zamora a Valladolid, diem que si la seva alta funció estatal no li permet proposar solucions concretes, li consent d'assenyalar orientacions generals. El discurs presidencial és massa recent per a poder-lo donar per oblidat. El tindrà present el senyor Lerroux en les gestions que li han estat encomanades. Les informacions que tenim fins a aquest moment no ens permeten pronunciar-nos en cap sentit, però ens fa molta por que el cap radical no donarà tot l'abast necessari a les suggestions del discurs del President. Si realment fos així, no ens sorprendria que el senyor Lerroux hagués de declinar l'encarrec, i aleshores la crisi es presentaria més laboriosa del que semblava al començament.

Cal tenir en compte el paper capital que juga la Ceda en tot això, i cal tenir present també que per a participar en el Govern, una declaració de republicanisme clara i categòrica és condició indispensable. Està en situació de poder-la fer el senyor Gil Robles? Nosaltres diem que no. El fet és que com més hores passen, més reservat es mostra i menys impacient amb l'endevina per acostar-se al banc blau. La solució majoritària seria la més viable, si tots els que han de formar la majoria s'haguessin compromesos a favor del règim amb consciència. Però ben aviat que en el Govern majoritari s'acabi de fer de l'èsser republicà sense reserves. Tal com està composta la Cambra, no és possible una majoria antirepublicana; però una majoria equívoca, que no fos sincerament republicana, seria el pitjor perill per al règim. Un Govern format a base d'una majoria d'aquesta mena seria l'esca del pecat, i no podem creure que hagi estat aquest el pensament del President de la República.

Per a Catalunya aquest aspecte de la crisi és molt de justes preocupacions, perquè un govern d'un republicanisme ambigü, o, en el qual convinguessin republicans i antirepublicans, seria una monstruositat i una amenaça greu per a l'autonomia. Hem de recordar que les qüestions de Catalunya han estat les que, en primer terme, han determinat la caiguda del govern Samper; les paraules que el senyor Gil Robles pronunciava ahir en demanar comptes de l'ús que el govern havia fet del vot de confiança, són ben poc tranquil·litzadores per a Catalunya, i si a l'hostilitat que el cap de la Ceda demostrava per l'Esquerra s'afegien les intencions que el senyor Cambó va dir al Palau de la Música Catalana, l'alarma dels autònoms catalans és justificada.

Seria impensable, però, que aquestes intencions d'aquesta mena degeneressin en nerviosisme i acaratament inoportuns. Bastarien les circumstàncies esmentades, és necessari que els catalans es mantinguessin disposats a qualsevol sacrifici, i el primer que cal fer és conservar la serenitat i evitar rampells extemporanis. D'ara que es planteja el conflicte suscitat per la sentència del Tribunal de Garanties, hem passat moments difícils que el Govern de la Generalitat ha sabut salvar amb encert i dignitat; no tenim cap motiu per a dubtar que ara, passats el que passa, els nostres homes de govern no trobarien aquella energia i aquella lucidesa que han demostrat altres vegades. És natural que la tramitació de la crisi presenti una expectació plena d'importants; però el millor servei que els autònoms catalans poden fer a Catalunya, en aquestes hores, és posar-se lleialment al costat del Govern de la Generalitat, perquè la confiança popular li permeti disposar de tota la força del seu esperit, en bé de Catalunya i de la República.

El descabellament de la crisi

La veu de desconfiança.
El senyor Cambó ha volgut donar-li una punxada de mortina.

LA TRAMITACIÓ DE LA CRISI

EL SENYOR LERROUX HA REBUT L'ENCARREC DE FORMAR GOVERN

El dia d'ahir fou dedicat a consultes evacuades pels senyors Alba, Besteiro, Lerroux, Martínez Barrio, Gil Robles, Fernando de los Ríos, Martínez de Velasco, Cambó, Azaña, Tomás i Piera, Maura, Acuña, Melquiades Alvarez, Barcia, Cirilo del Río, Pita Romero i Sánchez Román

Madrid, 3. (Conferència telefònica del nostre redactor especial, rebuda a les 2 de la matinada).—Després del to amb què han estat evacuades la majoria de les consultes, no ha sorprès ni més que el president de la Re-

LERROUX

el primer que ha rebut l'encarrec de formar govern

pública hagi donat l'encarrec de formar Govern al senyor Lerroux. Ara bé: què dirà el senyor Lerroux complint la missió que li ha estat encomanada? Això ja sembla més difícil.

Segons les nostres notícies, el senyor Alcalá Zamora hauria encomanat al senyor Lerroux la formació d'un Govern nou, davant dels problemes plantejats amb Catalunya i el País Basc i dels conflictes que ha deixat pendents la destitució d'Ajuntaments i clausura de les Cases del Poble, adoptant solucions harmoniques que treguin tota mena d'aspror a la situació política actual.

El senyor Lerroux, en la conversa que tindrà avui a primera hora amb el senyor Gil Robles tractarà de sondejar-lo, per veure si el cap de la Ceda dona facilitat al cabdill radical per al compliment de l'encarrec que ha rebut del president de la República. Aquesta conversa es considera, naturalment, d'un interès capital per a la solució de la crisi.

No sembla gaire fàcil que el senyor Gil Robles s'avinyi a secundar els desigs del senyor Alcalá Zamora. La seva actitud d'aquests darrers dies, plasmada en el discurs de dijous a les Corts, fa creure que el cap de la Ceda té una visió totalment diferent del curs que cal donar a la política espanyola. Això fa creure que, possiblement, el senyor Lerroux haurà de renunciar a l'encarrec de formar Govern.

Lerroux es proposa parlar solament amb Gil Robles, Martínez de Velasco i Melquiades Alvarez. No entra en els seus propòsits sol·licitar la col·laboració de Lluís Companys. Segons sigui el resultat d'aquestes converses, a les dures de la tarda anirà a Palau a dir si pot o no formar Govern.

Com de costum en aquests casos, tot Madrid va ple de rumors contradictoris. Els madrilenys es poden lliurar al seu espontani preflicte, que és el de llançar noms de futurs ministres. Un dels noms que es cotitzen més en aquestes converses és el del senyor Anguera de Sojo, per a la cartera de Governació, en el cas que hi hagués entesa amb la Ceda. També s'assevala per a aquest càrrec el senyor Fernández Ladreda.

Deis ministres radicals, els que tenen probabilitats de continuar al Govern són els senyors Rocha, Cantos i Guerra del Río. També es deia si Salazar Alonso aniria a Treball.

En fi: l'únic que es pot assegurar és que la solució Lerroux depèn exclusivament del resultat que tingui la conversa que, com hem dit, celebrerà avui a primera hora amb el senyor Gil Robles, i que produirà una certa sorpresa que Gil Robles acceptés les proposicions que, a través del cabdill radical, li farà S. E.

Madrid, 2. — A les 9.45 del matí ha arribat al Palau el President de la República.

Moments després han començat les consultes, i el primer d'evacuar-la ha estat el president de les Corts, senyor Santiago Alba.

A tres quarts de deu ha abandonat el Palau el president de la Cambra, en sortir ha dit als periodistes que anava a la Cambra per tal de redactar la nota en els termes en què ha evacuat la consulta, i ha promès enviar-la a la premsa, com així ho ha fet.

EL SENYOR ALBA CREU QUE CAL MANTENIR LA VIDA DEL PARLAMENT ACTUAL

La nota diu així: "El President de les Corts ha complert una vegada més davant S. E. el primer dels seus deures des que, reic aquesta alta representació, això és, el de procurar que la vida de l'actual Parlament peruri en servei de la República i d'Espanya."

Ningú amb justícia no pot imputar a la Cambra la menor hostilitat sistemàtica contra l'obra a què els Governs successius l'han sotmesa. Una dissolució en els presents moments, no solament seria un perill cert per a la pau pública, sinó un dany evident per als mateixos ideals que els partidaris de la dissolució, amb dubtosa perspicàcia, creuen així emparar i defensar. Per això no hi ha altra solució eficaç que la constitució d'un Gabinet que tingui al seu costat la majoria parlamentària extorn del partit radical i amb aquells concursos — millor en solució prèviament concertada que en combinacions personals, fàcils a les suspicacions —, s'ampliï la base de sosteniment d'aquest.

Ara bé: el President de les Corts entén que tot ho fa fer-se i tramitar-se mitjançant procediment i programa de labor positiva que faciliti una treva en la lluita política apassionada i sagnant que està destruïnt l'economia entera del país en tots els seus ordres i classes. El mateix atipar eiber no es pot resoldre per força exclusiva de l'Estat, com no ho ha fet cap país. Per a portar na a totes les llars que en demanin en tant terrible que s'apropa és indispensable i urgent aquesta tasca de restauració de la confiança i de pacificació dels esperits, deixant els partits, en servei d'Espanya, per a un altre instant, la muga iròndica de les seves incompatibilitats. Així ho feren i així ho fan altres nacions estrangeres menys acaclades per la seva crisi financera i de treball que aquesta Espanya per la situació dels dies que corren.

Aquesta resposta creu, demés, el President de les Corts que s'harmonitza, millor que qualsevol altra exclusivament partidista i política, amb el propi desig de S. E. el qual, sens dubte, per a alguna cosa ha formulat amb suprem encert la seva consulta en els seus aspectes polític i parlamentari en relació amb la Hisenda i pressupostos."

EL SENYOR BESTEIRO CREU QUE LA CEDA NO POT GOVERNAR PERQUE EL FONAMENTAL DEL SEU PROGRAMA ES ANTICONSTITUCIONAL

ACONSELLA UNA POLITICA DE GRANS DESPESES QUE AUGMENTI LA RIQUESA DEL PAIS

Després ha acudit el senyor Besteiro. Aquesta consulta ha estat bastant extensa i s'ha prolongat durant tres quarts d'hora.

En abandonar les habitacions presidencials, el senyor Besteiro ha coincidit a la porta d'entrada amb el cap del partit radical senyor Lerroux, que arribava en aquell moment per a ésser consultat. Ambdós s'han saludat cortèsment.

(Seguirà a la pàg. 5)

Einstein no vol tornar a Europa

Nova York, 2. — El professor senyor Einstein ha manifestat avui que no tornarà mai més a Europa.

Des del seu exili d'Amèrica el doctor Einstein exerceix una càtedra a la Universitat de Princeton.

La crisi seguida des del Congrés

Es parla d'Anguera de Sojo per al ministeri de Governació

Madrid, 2. — Al Congrés s'ha reunit la minoria de l'Esquerra Republicana. El cap de la dita minoria, senyor August Barcia, ha facilitat als periodistes la següent nota: "Reunida la minoria d'Esquerra Republicana, ha adoptat els següents extrems:

Primer. — Per pública la vivíssima satisfacció amb què ha estat acollit l'ingrés del Partit Esquerra Valenciana.

Segon. — Dirigir un telegrama de condol al senyor Santaló, amb motiu de la mort de la seva mare.

Tercer. — S'ha discutit i aprovat la nota que el cap de la minoria, senyor Barcia, lliurará a S. E. en evacuar la consulta a la qual ha estat cridat a les quatre de la tarda.

ANGUERA DE SOJO

LA MINORIA SOCIALISTA

Al Congrés s'ha reunit la minoria socialista.

La reunió ha acabat a un quart de dues, i el seu secretari, senyor Llamóneda, ha dit que s'ha limitat a un canvi d'impressions sobre el moment polític i sobre la consulta que el senyor Ferraz de los Ríos ha evacuat amb S. E.

Han estat esperant l'arribada del senyor Besteiro, que també ha estat cridat al Palau, però aquest no ha acudit al Congrés.

SALAZAR ALONSO NO FA DECLARACIONS

Madrid, 2. — El ministre de Governació dimissionari, senyor Salazar Alonso, s'ha negat resoltament a fer cap manifestació d'indole política. Només ha dit que la tranquil·litat a Espanya és absoluta.

ANIMACIÓ AL CONGRÉS

Al Congrés l'animació ha estat força gran, congregant-se molts agutats i periodistes que esperaven el descabellament de la crisi.

A les sis de la tarda ha arribat al Congrés el senyor Martínez Barrio, i en assestar-se de les consultes evacuades, ha dit:

— Crec que la cosa va avançada. Crec també que aquesta mateixa tasca es donarà l'encarrec de formar nou Govern a la persona que elegixi el President de la República.

Un periodista li ha dit que el senyor Samper havia dit que aniria al Palau, i al darrer d'eila la persona encapçalada de formar Govern.

El senyor Martínez Barrio ha preguntat quines eren les impressions, i se li ha contestat que es pensava que la persona designada per a formar Govern seria el senyor Lerroux.

El senyor Martínez Barrio ha respost que se li havia dit que la persona encarregada del ministeri de la Governació seria el senyor Anguera de Sojo. Aquest seria el procediment per disgustar l'Esquerra i censurar la Lliga.

El senyor Ortega i Gasset, que hi era present, ha respost:

— És un procediment per a resoldre les qüestions, procediment que s'anomena

na equànime, i el resultat és que no se satisfà ningú i que es disgusta tothom.

ES DIU QUE LERROUX NO PODRÀ FORMAR GOVERN

Una rellevant personalitat republicana, parlant de l'extensió del mandat donat al senyor Lerroux, ha dit:

— En l'ànim de S. E. està que aquest Govern de concentració republicana arribi potser fins al senyor Azaña, passant per Maura i Martínez Barrio, amb Pita Romero i Cirilo del Río, per bé que hi entrin també agraris i potser un de la Ceda que no suscití personalment recels. Però el senyor Lerroux no complirà l'encarrec. Portarà una llista amb radicals, Ceda, agraris i melquiadistes. S. E. considerarà que no està complet l'encarrec, i llavors potser serà el moment de pensar en el decret de dissolució.

A LA PRESIDENCIA

Des de les dotze del matí fins a les dues de la tarda ha estat reunit el Govern dimissionari a la Presidència canviant impressions sobre els darrers moments polítics de la seva vida.

S'ha sabut que el senyor Samper ha rebut el resultat de les consultes efectuades, per telèfon.

Ha acudit a la Presidència, a la una de la tarda, el subsecretari de Guerra amb uns detalls relacionats amb l'atorgament de premis als caps i oficials, a conseqüència de les maniobres militars recentment realitzades.

INVITACIÓ ALS PERIODISTES A UN APAT ON ASSISTEIXEN ELS SENYORS SAMPER I ROCHA

El ministre dimissionari de Marina, senyor Rocha, ha invitat els informadors polítics a un esmorzar a l'Hotel Ritz, al qual ha assistit també el President dimissionari, senyor Samper.

El senyor Samper ha sostingut una interessant conversa amb els informadors que han acudit al banquet del Ritz.

Hom li ha preguntat si creia que el nou Govern seria presidit pel senyor Lerroux, i el senyor Samper ha contestat:

— Així ho crec, perquè, en aquests moments, l'única solució és la formació d'un Govern majoritari.

— Entraran en el Ministeri membres de la Ceda?

— Aquesta és la meua impressió; però com comprendreu jo no sóc el cridat a resoldre la qüestió.

S'assegura — ha dit un informador — que la Ceda demana dos o tres carterers, entre les quals figura la de Governació, que seria ocupada per un membre del partit, per exemple: el senyor Anguera de Sojo.

— Potser sí; no estaria malament.

— També es diu — han continuat indicant els periodistes — que a la cartera de Guerra entrará un altre membre del dit grup polític.

No ho sé. No sé que hi hagi res acordat en la distribució de carteres. Ara bé, no convé oblidar que en fer la distribució d'aquests nous Govern que potser es reloguin en un alguns Ministres, com, per exemple, els de Guerra i Marina, que s'anomenarien, com s'ha dit repetides vegades, de defensa nacional.

— Seguiran alguns ministres de l'actual Govern en el nou que es constituirà?

— Segurament.

— I esteu disposat a acceptar alguna cartera?

— Jo he dit al senyor Lerroux que estic a la seva disposició.

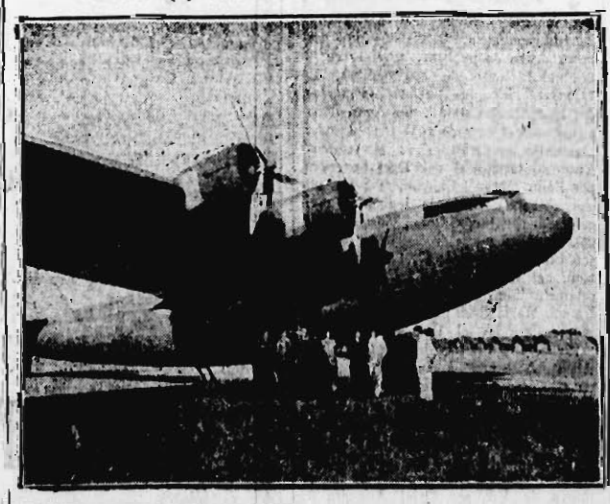
— Vos podrien anar a la cartera de Justícia, encara que això us privaria de l'exercici de la vostra professió durant dos anys.

— És igual, perquè la meua qualitat de president del Consell ja m'imposibilita per aquest exercici durant dos anys.

A mi, si fos inclòs en un nou Govern, m'interessaria una cartera tranquil·la, com, per exemple, la de Justícia. Actualment només m'hi ha dues: la d'Estat i la de Justícia.

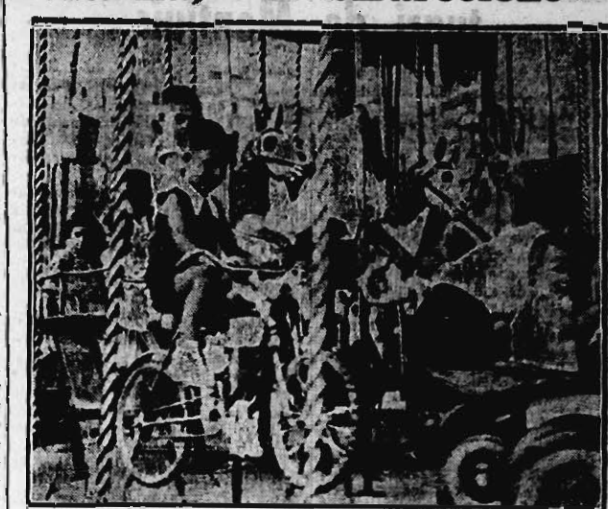
(Seguirà a la pàg. 5 per col. 6)

Les grans línies aèries

El Fokker 36 que des d'any nou farà el servei de passatgers entre Amsterdam i Java. El viatge (14.000 quilòmetres) durarà sis dies i per al voltant dels trenta-dos seients de l'aparell poden convertir-se en llits.

Festa major de la Barceloneta

Una festa major no és concebible sense cavallets, i a la Barceloneta, seguint la sana tradició, n'hi ha d'instal·lats, amb gran plaer de la gentalla.

Com Alemanya seguint les normes del doctor Schacht s'isola del món

Berlin, 2. — Les exigències de la seva política de divises se per conseqüència que Alemanya s'aparta cada vegada més de la resta del món.

En efecte, el doctor Schacht acaba de dir que d'ara endavant tot viatger que es dirigeixi a l'estranger no podrà portar més que deu marcs, o sigui, aproximadament, uns seixanta francs.

Si els viatgers volen portar una quantitat major hauran de justificar la seva necessitat per tal d'obtenir la deguda autorització.

Els estudiants alemanys que desitgin estudiar a l'estranger no obtindran divises més que mitjançant la presentació de certificats oficials, en els quals s'afirmi que aquesta estada té un interès primordial des del punt de vista cultural.

Els emigrants no rebran divises més que en casos molt especials.

La reserva or a la Reichsbank

Berlin, 2. — Segons el balanç del Banc de l'Imperi corresponent a la darrera setmana de setembre, la reserva or és de 70.000.000 de reichsmarks, o sigui, poc més o menys, el mateix que la setmana anterior.

Una querrel·la contra "La Libertad" per un reportatge sobre la Justícia a Catalunya

Madrid, 2. — El fiscal de la República s'ha querrel·lat contra "La Libertad" per la publicació d'un reportatge sobre la Justícia a Catalunya.

La Nimfa Egèria del Führer

Recordem la protagonista de "Tempestat al Mont Blanc", "S. O. S. Iceberg", Leni Riefenstahl?

Potser no era una gran actriu, però era una notable "sportswoman", una gran esquiadora.

I res més?

Sí, alguna cosa més, i molt més important. Però fora dels films.

Si el nas de Cleopatra hagués estat una mica més llarg, la història del món seria ben diferent.

Quina influència tindrà en la història aquesta artista de cinema?

Es difícil de preveure.

Però podem saber la que fins ara ha tingut.

Demà, en efecte, LA PUBLICITAT començarà la publicació del reportatge

Leni Riefenstahl la "vamp" de la creu gammada

LA DONA FATAL DEL TERROR NER

per KURT NOFFER

Exclusiva de LA PUBLICITAT que il·lumina els entrebats del cançonerat de Hitler.

La solució de la crisi ministerial romana

Titulescu conserva el seu Noc

Sinaia, 2. — La composició del nou Gabinet, tal com ha estat aprovada pel rei, és la següent:

Presidència del Consell: Georges Tătărescu.

Negoci Estrangers: Titulescu, que a darrera hora ha donat la seva acceptació en principi.

TITULESCU

Instrucció Pública: Antoni Angelescu.

Interior: Joan Inculet.

Comunicacions: Richard Francoscu.

Guerra: General Paul Angelescu.

Agricultura: Manolescu Estruaga.

Colònies: Basil Sassu.

Finances: Victor Slavescu.

Sanitat: Doctor Joan Costinescu.

Cultes: Alexandru Popadatu.

Treball: Joan Nistor.

Preaganda (Ministeri de nova creació): Victor Iamandi.

Han estat nomenats subsecretaris: De Negoci Estrangers, el senyor Radulescu.

D'Interior, el senyor Titescu i Luca.

De Finances, el senyor Mitivita Constantinescu.

El nom del ministre de Justícia serà conegut d'entre de poc.

Els membres del nou Govern juraran aquesta nit, i amb aquest objecte ha sortit cap a Sinaia un tren especial, en el qual van tots els ministres i els seus secretaris nomenats.

El senyor Titulescu ha acceptat en principi la cartera de Negoci Estrangers, després d'una llarga conversa telefònica celebrada amb el senyor Tătărescu, i en l'actualitat s'espera la seva acceptació definitiva.

Una de les tantes versions sobre el motiu de la crisi

Segons rumors que s'han recollit amb reserves, el ministre d'Afers Estrangers, senyor Titulescu, ha presentat la dimissió del seu càrrec en saber l'opinió del primer ministre Tătărescu en la qüestió de les minories plantejada pel ministre polonès senyor Beck, en nom del seu país a la Societat de Nacions.

Complaix que quan el ministre polonès exposà la seva opinió sobre les minories, el senyor Tătărescu se sumà al criteri del senyor Titulescu; però més tard el ministre d'Afers Estrangers va poder notar una certa evolució en el criteri del senyor Tătărescu sobre les minories en el sentit d'acostar-se a la tesi polonesa.

Un comentari de "La Temps"

Paris, 2. — El periòdic "La Temps", comentant la notícia que el senyor Titulescu renuncià al seu lloc, diu: "Aquesta seria evidentment la millor solució per a Romania i per a la política internacional, de la qual el senyor Titulescu és un dels animadors i que proporciona al seu país una influència i un prestigi que li són de gran utilitat."

Els restants periòdics de la nit, en història de la crisi, i li dediquen força comentaris.

Revista de Prensa

Sobre la tornada de la Lliga al Parlament

LA HUMANITAT

maugur

100-443887-100

LA HUMANITAT

dijous

bertad política del ciudadano, im-
diando coacciones, corrupciones, fa-
licaciones y violencias, y convoque ele-
ciones legislativas dentro del plazo
tres meses que determina la ley.

PREUS UNICS

**I s'aprofitarà dels grans
avantatges de la seva
especial organització**

Inauguració demà, dijous

Guerra i Gener; **Dret especial** de la comarca de Vic, per Oriol Anguera de Sojo i Dodero; **El dret comarcal**, el renaiement del dret civil català per Francesc Maspons i Anglès; **Una al-**

següent: Una col·lecció de pintura contemporània del segle XIX, formada a base de les adquisicions fetes a les exposicions oficials, a la qual s'afegien les obres dels pensionats de l'Escola de Belles Arts i de l'antiga Diputació Provincial.

Una col·lecció d'objectes d'art industrial, contemporani provinent de les adquisicions d'Indústries Artístiques celebrades a Barcelona en diferents

llo de 1933, está cumplida, porque
importe en que fue provisional-
mente evaluada la contribución terri-
terial por Decreto de 28 de marzo
de 1934, quedó absorbido por el costo
de los servicios, que, según Decreto
de 13 de julio de ese mismo año, le
fue imputable, y los posteriormente
evaluados, entre los que figura el de
carreteras, por pesetas 326.83.309.
Según acuerdo adoptado por la Co-
misión mixta, aprobado por Decreto
de 30 de agosto de 1934, exceden la
cifra de evaluación del impuesto de
terceros reales, que, sin que ello
constituya obstáculo para revisiones
posteriores, se fija en 29.264.462,39
pesetas. Procede, consiguientemente, de-
clarar la efectividad de la cesión, in-
cluso a este fin el día primero de
octubre próximo para que tal fecha
sea cierta a los efectos del régimen
transitorio a que ha de quedar someti-

No renuncia el Gobierno a) propo-
sito de evaluar definitivamente el im-
puesto de Derechos reales de acuerdo
con las normas establecidas en los
artículos 2.º y 8.º del Decreto de 1904,
misma fecha y expresamente consi-
derando la reserva de su facultad de au-
mentar a ellas cuando sea llevada a
efecto por alguna de las re-
soluciones previstas en el Estatuto de
Cataluña; ni olvida tampoco el de-
ber que le fué impuesto por el último ar-
tículo del Decreto de 28 de marzo de
1904, referente a la presentación al
Parlamento de un Proyecto de ley de
bases que, de acuerdo con lo establi-
cido en el artículo 19 de la Consti-
tución de la República, regule la au-
tonomía económica y financiera de Ca-
taluña en sus relaciones con la eco-
nomía y con la Hacienda de la Repu-
blica. Esta obligación tiene carácter
general, y, consiguientemente, al con-
sultar se habrá de tener presente la
necesidad de sostener las activi-
dades del Estado y de la Generalidad
de modo que se cubra el impuesto de
Derechos reales y que sus posibles re-
percusiones económicas no sean de

En atención a las consideraciones expuestas, a propuesta del Ministro de Hacienda y de conformidad con lo acordado por el Consejo de Ministros,

Vengo en decretar lo siguiente:

Artículo 1.º = A los efectos establecidos en los artículos 16 de la Ley

de 15 de septiembre de 1932, 41 de la
los de Presupuestos para el actual

ejercicio y 2.º y concordantes del De-

Artículo 2.º — Con motivo de alguna de las revisiones previstas en el Estatuto, el Estado tendrá derecho a revisar la cifra fijada en el artículo anterior, ajustando su determinación al resultado del procedimiento establecido en los artículos segundo y octavo del Decreto de esta misma fecha.

Artículo 3.º — De conformidad con lo dispuesto en el artículo 4.º del Decreto de esta misma fecha, y por haberse cumplido la condición que en él se concreta, la cesión del impuesto de Decretos reales a la Generalidad de Cataluña será efectiva el día primero de octubre del corriente año.

Artículo 4.º — El ministro de Hacienda, por medio de sus organismos respectivos, tiene el derecho de reconocer la marca de los perceptores de la gestión del impuesto cedido a la Generalidad, a los efectos prevenidos en el Estatuto y en el Decreto de esta misma fecha.

Dado en Madrid, a 22 de septiembre de 1934. — Niceto Alcalá-Zamora y Torres. — El ministro de Hacienda, Manuel Marraco y Ramón."

Dia 2 d'octubre de 1934

850.

Dia 2 d'octubre de 1934

VERGAT DE LIGTA

113 8 130	Munt carn Barcelona	18 8 14	Pres
113 8 140			
65 1 67	Munt Loma		Carn

NOTA: Ele curvia unde v

etra L. corresponde a Londres

elo de 'a Mobra P. e Paria.

Comarques catalanes

— Continuant les tasques de Delegació a l'Hospitalet de l'Unió Democràtica de Catalunya, ha estat organitzada una conferència, per al vinent dissabte, dia 8, a les deu de la vetlla, al seu local social, carrer de Barcelona, cantonada a Francesc Macià, per un destacat element d'aquell partit. — C.

MON DELS ESPECTACLES

D'un film a l'altre

Com de costum, la primera part del programa del Cinema Fantasia reuneix totes les qualitats de varietat, interès informatiu, cultural i amenaça. Integrada per films seleccionats entre la producció de curt metratge.

En el programa d'estrena d'aquesta nit, en la qual l'Empresament d'aquell cinema i Warner Bros. First National presenten, dedicada al món elegant de Barcelona, la producció "El cor de la moda", la primera part del programa és composta pels habituals films informatius. Revista Pathé i Revista Femmina. I pel documental "El cor de París". Per últim, té la presentació de "Simfonia russa", film musical Warner First.

* Una pel·lícula realment excepcional: "Reunión".

La història que dona origen a aquest film és verament novel·lesca, i mai abans d'ara, ha estat portada al llenguatge de la pantalla. Els seus recursos tècnics que s'han posat en joc, la interpretació i direcció assegurada de fet la repetició de l'èxit que aquesta producció va obtenir als Estats Units i a Anglaterra.

"Reunión" està adaptada de la peça teatral de Robert E. Sherwood, en la versió cinematogràfica de la qual apareixen als rols principals John Barrymore i Diana Wynyard.

L'Empresament del Cinema Urquisona diu que creu que serà millor per al públic que el film que s'estreni sigui la còpia doblada, tal com es fa en un cinema de barriada. Nosaltres no hi veiem en això cap millora, tot el contrari.

* Producció plena d'interès per al públic femení és la que la Warner Bros. First National ens presenta amb el títol de "El altar de la moda", i que ens mostra amb un verisme i una realitat mai igualades les desfilades de maniquis de les més famoses firmes parisenques, presentant als nostres ulls la meravella de les darreres creacions de la moda exhibida en el seu marc adequat als salons dels grans modistes, amb llurs models vivents.

Però "El altar de la moda", amb tot i ésser un espectacle essencialment femení, no és exclusiu per a la dona, ans al contrari, precisament per ésser tan femení els homes trobaran en aquesta producció musical de Warner Bros. First National, dirigida per William Dieterle i protagonitzada per William Powell i Bette Davis, una ocasió única d'admirar als seus ulls.

El film ens ofereix, després, l'exhibició d'una brillant revista en el propi Moulin Rouge, el cabaret parisienc per excel·lència, en la qual se'ns revelarà una nova actuació del cant, Verree Teasdale, un valor en el gènere musical.

* Clyde de Vinna, operador de càmbria i ràdio de la Metro Goldwyn Mayer, en la seva expedició al Pol Nord per tal de filmar el meravellós drama de l'Àrtica "Eskimo" que s'estrenarà molt aviat al cinema més sumptuós de Barcelona, fou rescatat d'una mort segura per un home, a una distància de nou mil milles.

Mentre estava enviant missatges per ràdio dins de la seva cabana a l'Àrtic, es va desmaià a causa de la manca de gas que sortia d'una estufa de carbó.

Un operador a Nova Zelàndia va sospitar que passava quelcom anormal en mancar els seus missatges, i s'apressà a telegrafiar els seus temors a l'estació central de Honolulu perquè, al seu torn, els transmetessin a l'estació oficial de Teller Island, on disposaven la urgent sortida d'un trineu conduït per gossos per a rescatar l'operador, al qual trobaren inconscient a la glacada cabana.

* Pròximament, en un dels més distingits salons de Barcelona serà presentada la nova producció de l'èrica-Films, "Una setmana de felicitat".

Amb el començament de la temporada cinematogràfica, cada dia es descorre la cortina que cobria el cel·luloide emmagatzemat, i el que fins ara era sols un títol, apareix de sobte al llenguatge, on podem contemplar el resultat de l'inalcançable treball que significa l'edició d'una pel·lícula.

En aquest film es disposa de temps: una setmana, i es qüestió d'aprofitar-lo. I que bé s'aprofita, encara que són molt lluny de suposar els protagonistes el final que els està reservat.

Els interpretats d'aquesta pel·lícula són Tony d'Alcy i Raquel Rodríguez.

* La producció de la UFA, "Oro", dirigida per Karl Hartl, serà presentada properament amb tots els honors a la nostra ciutat.

L'interès de l'argument, on un dels problemes científics més apassionants està tractat d'una faula magistral i la maquinària gegantina construïda especialment per a aquesta realització, converteixen aquest film en un dels esdeveniments de la temporada cinematogràfica.

* Per a atraure la bellesa femenina no hi ha cap imant al món com Hollywood, però el seu poder d'atracció és de vegades una mica peculiar. En el cas de Janice Jarret, per exemple, l'impuls que la portà a Hollywood a prendre part en la producció de Samuel Goldwyn, "Kid Millions", comedia musical que protagonitzà Eddie Cantor, el cèlebre còmic de "Escàndols romans" i "Torero a la fuerza", cobrí el camí de Nova York a Texas. La història de la seva vida és la versió moderna del que esdevingué a la Venta d'oc.

Farà prop d'un any que Janice, que és rossa i força vistosa, deixà el "ranxo" que els seus pares tenen a Texas per tal de dedicar-se a la carrera de

model. El primer que li va donar feina a Nova York fou John Powers, un agent de models que ha contribuït a que més d'una noia escalés la fama servint d'inspiració per a anuncis.

Des d'un principi tots els millors fotògrafs es disputaven els seus serveis. La seva bonica cara ha somrigut en dotzenes de cartells anunciant sabó, sabates i capells. Una marca de cigarretes popularíssima ha adornat tots els seus anuncis durant els sis darrers mesos exclusivament amb el seu retrat. Powers calcula que en els deu mesos que Janice Jarret ha romàs a Nova York s'han fet més de 5.000 retrats de la model i passen de 75 milions les persones que han contemplat totes les setmanes el seu rostre en alguna revista o cartell.

Els directores de les principals agències d'anuncis de Nova York la van model. El primer que li va donar feina a Nova York fou John Powers, un agent de models que ha contribuït a que més d'una noia escalés la fama servint d'inspiració per a anuncis.

escollir el mes passat com a "la jove que millor representa la noia nord-americana d'avui dia".

Pocs dies abans, Samuel Goldwyn l'havia contractat per anar a Hollywood.

* Al regi transatlàntic s'ha introduït un passatger clandestí. El capità ha donat l'ordre terminant de cercar-lo, i la tripulació escorcolla des de la punta del pal major fins a la sentina.

Es en va, ja que després d'escorcollar àdhuc totes les cambres del passatge, no s'ha trobat l'intrús, i la nau pren rumb cap a alta mar arribada l'hora de la partida, amb un passatger més que no figura en el registre.

La primera nit a bord. A la coberta de primera classe, un animadíssim i juxós ball, amenitzat per l'orquestra de bord.

Quan la festa estava en el seu apogeu se sentí, en acabar un ballade, una veu potent i juvenil que de manera atenció.

—Atenció, senyors i senyores! Vaig a cantar-vos uns cançons per tal de recaptar cabals per al passatge del company de viatge clandestí.

I la veu meravellosa de Jan Kiepura s'elevà clara i potent amb les harmòniques notes de "Oh Maryta", cançó d'amor.

En "Paso a la Juventud", la creació de Jan Kiepura, és el mateix tenor qui ho explica, i molt aviat aquest tenor, junt amb Martha Eggerth, Paul Horbiger i Paul Kemp, ens farà sentir una cançó "Oh Maryta", en el nou saló d'estrena amb el qual compra ja Barcelona.

Últims, que distribuïx totes les obres de Kiepura, avala amb la seva garantia "Paso a la Juventud" el triomf més gran al costat de Martha Eggerth.

La filmació de "Eskimo"

La companyia, sota la direcció de Van Dyke, el qual dirigí també "Traje de Hombre", "Sombras blancas" i altres pel·lícules per a la Metro-Goldwyn-Mayer, fou destinada per primera vegada a produir escenes a Point Barrow, Alaska.

L'excursió de gel no permeté d'arribar al lloc de destinació fins més tard, però la qual cosa anaren primer a l'Àrtic. La companyia consistia en trenta-cinc blancs i més de cent esquimals, portant la major part d'ells de King Island, Cap de Príncipe d'Ulises i d'altres llocs de l'interior. Es construïren un bon nombre de cases de neu i el treball començà. Fou aleshores que el sol aparegué potent i les barques es fongueren sobre els mateixos caps dels nadius. Diners i temps no comptaven, però es pot dir que el treball que s'obtingueren resultats meravellosos.

En la confecció de "Eskimo" transcorregueren per a la companyia catorze setmanes. El capità Freuchen, que ha romàs a l'Àrtic més de trenta-cinc anys de la seva vida, ha dedicat tot aquest temps a explorar, conèixer i viatjar amb nadius, ha efectuat molts viatges en aeroplà sobre Alaska, i ha vist el país tant com és possible de veure, des de la seva primera visita.

Respecte de l'aviació en aquell país, l'autor i explorador descriu un dels moments més peril·losos que ha trobat.

—Hi hagué emocions suficients per a omplir tota la vida d'un home corrent—digué—. En una ocasió haguérem d'aterrar en un indret desert del Yukon. Imagineu-vos la nostra desagradable sorpresa en contemplar com el nostre aeroplà s'enfonçava en una neu blana. Vam tenir un treball molt llarg i fort abans no aconseguíem detenir-lo i col·locar-lo en un lloc força ferm per a arrencar el vol de nou.

Durant la filmació de "Eskimo" hi hagué més emocions—manifestà el doctor Freuchen—car en una ocasió una balena féu estondrar una barqueta.

Fotografiaren el pas d'una balena a poca distància del seu vaixell. Un petit "kayak" (canoa esquimal) amb un natiu esquimò i roman a davant la cambra sobre l'esquema de la balena.

El proper film de Chaplin

Charlie Chaplin ha escollit Carter de Haven, actor de cinema veterà, per ajudar de director del seu proper film, conegut actualment amb el títol de "Picture N.º 5" (Film núm. 5). De Haven combinarà la seva tasca d'ajudant de Chaplin amb un dels papers principals.

EL CINEMA

Les estrenes

"Eskimo" :: "El hombre del Hispano"

"Eskimo"

Coliseum M. G. M.

Film documental de les regions àrtiques amb argument tret dels llibres de Peter Freuchen "Der Skimo" i "Der Mensch in Weisse Land", dirigit per W. S. van Dyke, i interpretat per esquimals.

La vida a les regions polars, més que cap altre indret, si no és a les regions equatorials, està, no ja solament fluida, sinó que existeix en funció instant del clima i la temperatura. I el clima i la temperatura no solament exerceixen la seva pressió en la vida material, sinó que modifiquen les normes morals en modificar el caràcter dels homes i en posar limitacions infrangibles a la seva activitat i al seu progrés.

Fins ara, els films de l'Àrtic s'havien limitat a presentar-nos la duresa del clima en la seva influència sobre la vida material. W. S. Van Dyke ens mostra la influència moral de les baixes temperatures, de les dificultats per a la subsistència, de la necessitat d'una major solidaritat humana dels immensos cèrcles de gel sobre les vies marítimes.

El públic del dia de l'estrena s'estranjava al Coliseum de la diferència entre la moral esquimal i la moral blanca, o sigui dels homes blancs. Evidentment, per comprendre una moral, aquesta ha d'haver penetrat tots els intersticis de l'individu; ha de formar per a ell un ambient i un clima interiors, perquè una moral forma part de la individualitat, i aquesta obra d'acord amb ella o en contra d'ella, però no d'una manera diferent. A nosaltres, per exemple, ens seria molt difícil de fer-nos càrrec de les sensacions que experimenten els animals de sang freda o d'aquells que tenen una circulació molt més ràpida que la nostra i que, per consegüent, viuen normalment en un estat que per a nosaltres seria febril.

Per conèixer l'existència del conflicte del film. En un roblat esquimal hi ha un home. Mala, bell tipus, potser excessivament bell, però calla que fos el símbol de la raça, el millor caçador. L'home més fort que viu amb la seva dona i dos fills.

Un dia arriba un foraster d'una altra tribu. Pel camí un fill li ha devorat la dona. Està trist. Mala li pregunta quant de temps fa que està sense dona. En fa molt. Aleshores li fa un senyal a la seva dona, i diu que ell ha de sortir. Mentrestant la dona l'acusa de la seva solitud.

Aquest home ve de veure un vaixell de blancs, als quals ha venut les pells per un rifle i municions. A Mala li agrada l'arma, i s'emporta pells i família cap al vaixell. Però al capità li agrada la dona; se la queda a bord; l'embarga; i n'abusa. La dona fuig, i es queda adormida al lluny darrere del pel, i un triputant, confonent-la amb una foca, la mata d'un tret. Mala es venjarà, i clavarà al capità l'arpo amb el qual han anat a caçar balenes.

L'esquimal porta al públic. Està trist; no té qui li cusi la roba. Un amic foraster al qual han donat hospitalitat li ofereix les seves dues dones, i marca sol. La família torna a ésser feliç. Però al Nord del Canadà la policia nuntada s'ha assabentat de l'homocidi, i dos agents van en cerca de Mala. Els costa de convèncer-lo, i se l'enduen. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com que sap que els seus patesien, però que l'hivern s'acosta, decideix marxar. El cap, però, arriba, i ordena que Mala sigui encadenat. Aleshores s'avantaja que és que el volen penjar, i decideix fuir. I ho fa, sent-se malbé una mà i enclouent-se un tret i un equip de gossos i espantant els altres guarniments perquè no el persegueixin. Però no sap carregar el fusell i l'abandonar. Mala no sap que hagi fet mal, i no solament això, sinó que, cecament, proveeix de carn el lloc de policia. Però com

EL MONDO DELS ESPECTACLES

Jean Sarmant parla de la crisi del teatre a França

L'important autor dramàtic Jean Sarmant, estranya altra vegada, i abans d'entrar a parlar de "L'Associació de Música da Camera", fa una interessant declaració sobre la crisi del teatre. Diu:

"Aquesta nit he tingut un somni. En aquest moment s'està assajant al teatre de Saint-Georges una comèdia nova divertida—i jo voldria que aquest somni—titulada "Le discours des prix"—és amb motiu d'aquesta solennitat d'assignació de recompenses que clau un gran guany, presidida per un personatge oficial, un ex-ministre casualment, que a el discurs protocolari, el qual, insipid i trillat, va de dret a un professor avallat.

Jo somniava que era aquest professor i que tenia al meu davant els fuls blaus del meu discurs futur. Després el somni s'esdevenia més amable. Al capdavant de l'estrada, darrera la taula i el vas d'aigua, el professor parlava en al·lucinant: de la seva boca els mots sortien amb una meravellosa improvisació. En aquest detall jo vaig concebre que ell no era gaire més que jo. I m'el·li jo havia pres com a tema de la seva eloqüència d'ençà un assumpte d'estranys novetats: la crisi del Teatre Francès.

Després d'una exhortació florida i plena de citacions dels millors autors, després d'un discret passeig per les consideracions generals, tractava dels remeis necessaris a aquest vell cos que és el teatre, que equivoca el seu ambient convertint-se en un malalt. El meu orador tenia també interessants innovacions: acomodadors amb un galó els de les primeres files, dos els de la primera galeria, tres els de la segona, i estrelles els d'entrada general, consideració ben cedida al públic d'aquestes localitats.

Inscripció en el programa de la cotització de la Borsa.

Bombons gratuïts i obligatoris.

Distribució de globus vermells per als infants que hom ha deixat a casa.

Substitució del dret d'autor per bonos de la sopa de l'Exèrcit de Salvació, etcètera, etcètera.

Jo escoltava amb plaer. Davant d'aquesta facilitat de parlar tan àgilment per no dir res, enviaja aquell jove predestinat a l'ofici de les altres funcions públiques encara que sovint semblava esgarriar-se.

—Senyors!—deia amb satisfacció—. Deixeu de pronunciar des d'ara aquest mot de "crisi" per excusar a amnistiar per endavant les nostres febleses.

Enlloc no hi ha crisi, però arreu existeix el desordre. I totes les arts, com la qüestió nacional, la qüestió social, viuen de l'ordre.

Un ordre aparent testimoni dels agents de la pau ací, ali el gros llibre del comptable, i un ordre més profund, més real que en el seu lloc d'elecció i de retenció en els cors, en els cervells, en els gustos i en aquest sentit de l'elecció que ha pres el bell nom d'intel·ligència.

El que passa a França des de fa al-

guns anys és que hom té por de descollir.

El Teatre, com la resta, com la conducta mateixa de l'Estat, sofreixen únicament una confusió.

S'ha barrejat els gèneres i els autors, i aquells que han estat ajudats saben per què ho han fet.

Parlem del Teatre! Quin públic tan magnífic hi resta! Quin! Aquell que totes les nits omple les sales dels cinemes sense fixar-se en els cartells d'anuncis.

Hi ha lloc—i molt ample—per a l'art del film llure. Un film sobre vuit ens ho fa presentir. Però jo dic que no vegeades de deu, el públic va al cinema per efecte d'una fatiga, una mena de tastic, per matar el temps, com en els dies de marasma hom entra al cafè per passar-hi algunes hores sense escollir les conversacions. Aquesta fatiga pot deixar el Teatre sense esperança. Que el retrobi la seva virtut i tot estarà dit!

El meu orador s'animava:

—Senyors!—deia, girant-se envers els seus confiners—. Una nació com França tindrà la sort de trobar aviat el seu cap o amo.

Jo no sé si el Teatre tindrà aquesta fortuna de trobar la seva força autoritatària que el conduirà d'una vegada per tota la seva vida al seu antic prestigi.

Hi ha possiblement sacrificis a fer. Es tracta de saber "qui" és i està amb el Teatre enterament, únicament en cos i ànima. Tota la qüestió és aquesta.

Jo coneix autors—els millors n'hi ha també—pels quals el teatre no és més que un buit enjot entre dues pel·lícules lucratives.

Hi ha actors, i aquests són la majoria, que no han posat la qüestió dels diners en el primer pla de llurs preocupacions. Jo voldria que per respecte al vell teatre es rehabilités al públic a no considerar-lo com una senzilla equivocació.

Finalment jo he comprès que no havia fet més que seguir el nus de la meua preocupació de moment i que tot això em conduïa a la meua comèdia que s'assaja ara al teatre Saint-Georges, on es pot veure el més tímid dels professors de retòrica que en perdre les seves quantitats perd el fil del discurs.

I ací, on és el teatre? Com rehabilitar-lo?

TEATRE VICTORIA

Avui, 5 d'octubre, debut del formidable espectral MERCE SEROS

gran cançonista, amb ORQUESTRA DOIZ

els 10 mags del time, MARIA ANTINIA, tenor, conegut, ELA YVES DIAMANT NEGRES, incisa atracció, BALLETS COLISEUM GIRLS, conjunts coreogràfics, i altres atraccions. Preus populars Butaquest: tarda, 2 ptes.; nit, 3

Teatre Nou

Avui i cada dia El cantante enmascarado per l'important MARC REDONDO L'obra preferida per les senyores

Els programes dels propers concerts de l'Orquestra Pau Casals

Avui d'aparèixer els programes de la sèrie d'audicions que té anunciada l'Orquestra Pau Casals al Palau de la Música Catalana, la inauguració de les quals està fixada per al dia 14 d'octubre. La direcció general estarà, com de costum, a càrrec del seu insigne mestre fundador, amb el qual compartiran la direcció d'alguns concerts els eminents mestres Joan Lamote de Grignon, Fritz Busch, acompanyant aquest per primera vegada a Barcelona. També serà presentat al nostre públic el mestre alemany Georg Darmstadt en qualitat de compositor, i en aquest concepte actuarà així mateix el nostre mestre Eduard Toldrà.

Reapareixerà com a concertista de piano, sempre tan estimat del nostre públic, el mestre Mieczyslaw Horszowski, i seran donats a conèixer dos nous concertistes: el violinista austríac Sigismund Feurmann i el violoncellista francès Pierre Fournier.

En el repertori s'ha concedit, com és ja tradicional, una important part a la música clàssica, sense oblidar, però, les composicions més modernes. Els noms immortals de Bach, Beethoven i Wagner tenen en aquests programes una part preponderant, i alternant amb ells apareixen clàssics italians, com Vivaldi, Cherubini, el prodigiós Mozart, les figures alemanyes de Mendelssohn, Schumann, Brahms i Strauss, l'hongarès Dvorak, el francès Lalo i els suls Bloch i Fita-Busoni. Interessants novetats es donaran a conèixer dels esmentats artistes i també una de molt important, obra del savi músic alemany Max Reger, sèrie de poemes inspirats en els quadres del cèlebre Böcklin, que és un dels millors èxits universals del mestre Fritz Busch.

La música catalana té també la

Demà començaran les obres del Teatre Poliorama

Demà començaran al Teatre Poliorama les obres d'arranjament de la sala d'espectacles i de l'escenari amb vistes a la solenne inauguració oficial de la Temporada de Teatre Català, que ha de tenir lloc el dia 10, a la nit, amb l'estrena de la comèdia en tres actes, de l'Avell Artís, "Les ales dels encants" del seu autor.

El repartiment d'aquesta obra pel director d'escena, l'il·lustre dramaturg J. Pous i Pages, és un encert admirable. Cada element de la companyia ha trobat llur paper adequat, de manera que queda assegurat el màxim rendiment de la companyia.

Així mateix està avançadíssim el muntatge i assaig de l'obra que figurarà al cartell de tardà i que el públic valorarà amb honors d'estrena. Ens referim a "Madame", l'obra de Lluís Elies, que s'estrenarà el dia 11, a la tarda, i que és la revelació d'un fort temperament teatral.

TEATRE APOLLO

CABALLS - CLAPERA - TORRES

Aquesta tarda: L'ORQUESTRER DEL CARRER NOU

A la nit: LA TAVERNA DELS VALENTS

L'Orquestra de Pau-Aragall

El Dr. August Pi i Sunyer ens explica l'actuació, en aquesta temporada, de l'Associació de Música da Camera

DOCTOR AUGUST PI I SUNYER president de l'Associació de Música da Camera

Continuant la nostra tasca d'informació de les activitats que per aquesta temporada preparem les nostres principals entitats de música, no podem per cap motiu passar per alt una entitat que veritablement honora la cultura catalana: l'Associació de Música da Camera.

Ningú millor que el doctor August Pi i Sunyer, eminent home de ciència que presideix aquesta entitat, per explicar-nos les tasques que per a la temporada que es prepara i que amb la seva encertada actuació ha fet possible la persistència cada dia més radiant de l'obra de l'Associació de Música da Camera.

—Per començar—ens diu—, crec oportú donar una lleugera ullada retrospectiva.

Per l'abril vinent aquesta entitat comptarà 22 anys d'existència. Llevat dels primers anys, un xic incert, sempre ha anat en línia ascendent—fins arribar al curs passat, en el qual ha estat possible oferir, amb una quota mòdica com té establerta aquesta Associació, l'actuació de figures com Pau Casals, violoncel·l; Fritz Kreisler, amb orquestra; Igor Stravinsky, amb la primera audició de la "Simfonia dels Salmis", entre altres obres de gran importància; Oriol Català, amb la primera audició de dues Cantates, en una memorable sessió J. S. Bach; orquestra Pau Casals, Simfonia de Madrid, Clàssica de Barcelona, Oriol Gracià i tants d'altres solistes i corporacions de categoria universal. Això, en el curs passat. Pot dir-se avui, vista en conjunt l'obra de l'Associació de Música da Camera, que cap gran artista no hi és desconegut, tant entre els virtuoses i executants, com entre els autors contemporanis.

—En quin sentit s'orientarà el curs vinent?

—El curs vinent serà una confirmació més important i brillant que mai, de la tendència de la temps següent per la nostra Associació, de donar un gran interès als autors i a les obres, fugint de caure en el perill de donar importància essencial als interpretats. Consultin la col·lecció dels nostres programes i es veurà com anem insistint en aquest punt de mira, com considerem el més positiu per a l'evolució i ampliació dels coneixements musicals del nostre públic. El punt cabdal d'aquesta orientació són les sessions dedicades a una personalitat concreta: Wagner, Beethoven, Pergolesi, Bach, Berlioz, etc., i, especialment, a les figures cabdals de la música contemporània, amb participació personal en els concerts. Així hem pogut conèixer obres importants i hem conegut a la vegada personalment els autors, de Respighi, Honegger, Ravel, Milhaud, Prokofiev, Stravinsky, Schenker, Manuel de Falla, Turina,

guir a el seu cartell "Les trencades milions de gladiador", de Labiche. També seran representades obres de Galsworthy, de Landauer, de Virac, d'André de Richard, de Prevost i de Pierre de Vaux.

Està també previst un Festival Bach, amb primera audició d'un dels

guir a el seu cartell "Les trencades milions de gladiador", de Labiche.

També seran representades obres de Galsworthy, de Landauer, de Virac, d'André de Richard, de Prevost i de Pierre de Vaux.

Està també previst un Festival Bach, amb primera audició d'un dels

guir a el seu cartell "Les trencades milions de gladiador", de Labiche.

També seran representades obres de Galsworthy, de Landauer, de Virac, d'André de Richard, de Prevost i de Pierre de Vaux.

Està també previst un Festival Bach, amb primera audició d'un dels

guir a el seu cartell "Les trencades milions de gladiador", de Labiche.

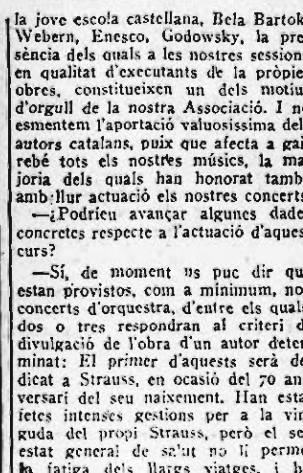
També seran representades obres de Galsworthy, de Landauer, de Virac, d'André de Richard, de Prevost i de Pierre de Vaux.

Està també previst un Festival Bach, amb primera audició d'un dels

guir a el seu cartell "Les trencades milions de gladiador", de Labiche.

També seran representades obres de Galsworthy, de Landauer, de Virac, d'André de Richard, de Prevost i de Pierre de Vaux.

Està també previst un Festival Bach, amb primera audició d'un dels

RICHARD STRAUSS eminent compositor, que enguany celebra el seu 70 aniversari

seus millors Oratoris, en ocasió del 230 aniversari de la seva naixença, que s'escap pel vinent març. Per cert que en el mateix any del naixement de Bach s'escap el naixement de Haendel i Domenico Scarlatti. Hem de veure si es troba la manera de commemorar també l'inversari d'aquests darrers.

Tenim en gestió l'Orquestra Femenina de París, dirigida per l'exquisit artista Jane Evrard, amb eminents solistes, tan ben acollida en un dels cursos precedents, així com l'Orquestra Simfònica de Madrid, els programes de la qual oïren sempre un interès superior. Altres manifestacions simfoniques estan també treballant-se, però no podem ésser més explícits.

Podem avançar que si aquests treballs arriben a bon terme causaran veritable sensació.

Entre els solistes de categoria mundial, els quals mai no manquen en la llista de "Música da Camera", hi ha la cantatriu Maria Kurenko, el pianista Arthur de Greef i el violoncellista Gregor Platigorsky. Altres, encara, estan en gestió, entre els quals hi ha el nostre gran Caçador.

Una nota d'exquisidesa, encara: vindran per l'octubre els famosos The New English Singers, de Londres, interpretant incomparables, dintre la senyorial tradició anglesa, de bel·lissims madrigals, cançons i danses dels segles XVI, XVII i XVIII.

—Està ja fixada la data d'obertura de curs?

—Sí. La sessió inaugural del curs serà el dimarts dia 16 d'aquest mes, a base de l'Orquestra Pau Casals, dirigida pel seu eximii director i amb la participació del cèlebre violoncellista Gregor Platigorsky, desconegut encara a Barcelona.

Després del que ens ha explicat i davant la temporada veritablement prometedora que realitzarà en aquest curs l'Associació de Música da Camera, ja no ens atrevim a demanar més al seu il·lustre president, el qual, representi la conversa, uns instants interrompuda, afegeix amb satisfacció.

—Les activitats de l'Associació de Música da Camera no es limiten pas únicament a aquest curs, els detalls del qual us acabem de donar, sinó que es dirigeixen també a impulsar la música a tot Catalunya a través de la Lliga d'Associacions de Música, de la qual sóc igualment president. Per cert que—acaba dient—en l'actualitat es gestiona una subvenció per part de la Generalitat, puix que sense aquest ajut la majoria d'Associacions de l'obra de Barcelona irremissiblement desapareixerien fora o d'hora, cosa que perjudicaria força els nostres músics, que, com sabem, no els sobren els llocs on actuar dignament.

guir a el seu cartell "Les trencades milions de gladiador", de Labiche.

També seran representades obres de Galsworthy, de Landauer, de Virac, d'André de Richard, de Prevost i de Pierre de Vaux.

Està també previst un Festival Bach, amb primera audició d'un dels

guir a el seu cartell "Les trencades milions de gladiador", de Labiche.

També seran representades obres de Galsworthy, de Landauer, de Virac, d'André de Richard, de Prevost i de Pierre de Vaux.

Està també previst un Festival Bach, amb primera audició d'un dels

guir a el seu cartell "Les trencades milions de gladiador", de Labiche.

També seran representades obres de Galsworthy, de Landauer, de Virac, d'André de Richard, de Prevost i de Pierre de Vaux.

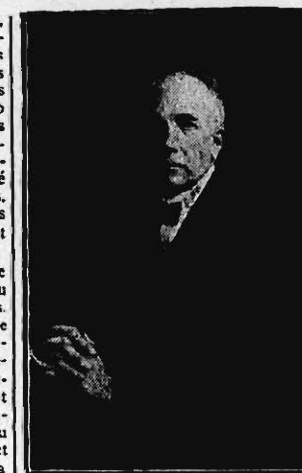
Està també previst un Festival Bach, amb primera audició d'un dels

guir a el seu cartell "Les trencades milions de gladiador", de Labiche.

També seran representades obres de Galsworthy, de Landauer, de Virac, d'André de Richard, de Prevost i de Pierre de Vaux.

Està també previst un Festival Bach, amb primera audició d'un dels

guir a el seu cartell "Les trencades milions de gladiador", de Labiche.

RICHARD STRAUSS eminent compositor, que enguany celebra el seu 70 aniversari

seus millors Oratoris, en ocasió del 230 aniversari de la seva naixença, que s'escap pel vinent març. Per cert que en el mateix any del naixement de Bach s'escap el naixement de Haendel i Domenico Scarlatti. Hem de veure si es troba la manera de commemorar també l'inversari d'aquests darrers.

Tenim en gestió l'Orquestra Femenina de París, dirigida per l'exquisit artista Jane Evrard, amb eminents solistes, tan ben acollida en un dels cursos precedents, així com l'Orquestra Simfònica de Madrid, els programes de la qual oïren sempre un interès superior. Altres manifestacions simfoniques estan també treballant-se, però no podem ésser més explícits.

Podem avançar que si aquests treballs arriben a bon terme causaran veritable sensació.

Entre els solistes de categoria mundial, els quals mai no manquen en la llista de "Música da Camera", hi ha la cantatriu Maria Kurenko, el pianista Arthur de Greef i el violoncellista Gregor Platigorsky. Altres, encara, estan en gestió, entre els quals hi ha el nostre gran Caçador.

Una nota d'exquisidesa, encara: vindran per l'octubre els famosos The New English Singers, de Londres, interpretant incomparables, dintre la senyorial tradició anglesa, de bel·lissims madrigals, cançons i danses dels segles XVI, XVII i XVIII.

—Està ja fixada la data d'obertura de curs?

—Sí. La sessió inaugural del curs serà el dimarts dia 16 d'aquest mes, a base de l'Orquestra Pau Casals, dirigida pel seu eximii director i amb la participació del cèlebre violoncellista Gregor Platigorsky, desconegut encara a Barcelona.

Després del que ens ha explicat i davant la temporada veritablement prometedora que realitzarà en aquest curs l'Associació de Música da Camera, ja no ens atrevim a demanar més al seu il·lustre president, el qual, representi la conversa, uns instants interrompuda, afegeix amb satisfacció.

—Les activitats de l'Associació de Música da Camera no es limiten pas únicament a aquest curs, els detalls del qual us acabem de donar, sinó que es dirigeixen també a impulsar la música a tot Catalunya a través de la Lliga d'Associacions de Música, de la qual sóc igualment president. Per cert que—acaba dient—en l'actualitat es gestiona una subvenció per part de la Generalitat, puix que sense aquest ajut la majoria d'Associacions de l'obra de Barcelona irremissiblement desapareixerien fora o d'hora, cosa que perjudicaria força els nostres músics, que, com sabem, no els sobren els llocs on actuar dignament.

guir a el seu cartell "Les trencades milions de gladiador", de Labiche.

També seran representades obres de Galsworthy, de Landauer, de Virac, d'André de Richard, de Prevost i de Pierre de Vaux.

Està també previst un Festival Bach, amb primera audició d'un dels

guir a el seu cartell "Les trencades milions de gladiador", de Labiche.

També seran representades obres de Galsworthy, de Landauer, de Virac, d'André de Richard, de Prevost i de Pierre de Vaux.

Està també previst un Festival Bach, amb primera audició d'un dels

guir a el seu cartell "Les trencades milions de gladiador", de Labiche.

També seran representades obres de Galsworthy, de Landauer, de Virac, d'André de Richard, de Prevost i de Pierre de Vaux.

Està també previst un Festival Bach, amb primera audició d'un dels

guir a el seu cartell "Les trencades milions de gladiador", de Labiche.

També seran representades obres de Galsworthy, de Landauer, de Virac, d'André de Richard, de Prevost i de Pierre de Vaux.

Està també previst un Festival Bach, amb primera audició d'un dels

guir a el seu cartell "Les trencades milions de gladiador", de Labiche.

APOLLO

Assumpció Casals, la primera actriu del Teatre Apolló, que, com saben els nostres lectors, estava malalta, s'ha fet càrrec del paper d'Enriqueta Torres, des del dissabte passat, en "La taverna dels valents". Amb el canvi l'obra no ha perdut gens, car Assumpció Casals ha sabut donar a la protagonista de l'obra de Poal-Aragall, una interpretació reixida.

PRINCIPAL PALACE

Segueixen amb molta activitat els assaigs de la nova revista "Tres gallines para un gallo", que ha d'ésser estrenada aquesta mateixa setmana al Teatre Principal Palace. El lector ja pot suposar quines són aquestes tres gallines. El que pot ésser que no endevini qui és el gall.

El que sí direm és que la companyia està convençuda que aquestes tres gallines li pondran "ous d'or".

VICTORIA

Avui es presenten en aquest teatre la companyia de Mercè Serós. Encara que ella sola ja és capaç d'emplenar un programa, va aquesta vegada tan ben acompanyada, que l'èxit està assegurat.

NOVETATS

L'empresa Calvo-Canals, han trobat un èxit amb el "Sol en la cumbre" i el barlton Hertogs.

L'èxit obtingut el primer dia ha anat creixent.

Reaparició de la "Demon's Jazz"

Amb motiu del debut de la Demon's Jazz al music-hall Pompeya, la funció d'ahir fou extraordinària, puix que, ultra les artistes que componen el cartell de la casa, hi havia les dansarines angleses Roca, Ascot, Ann Maitland i Francis Duran; Germanes Torres, belles vedettes modernes, amb les seves cançons i ball, i les Gurri, notabilíssima parella de balls de saló, campions d'Europa 1933 i creadors del "Pas-doble torero".

També van debutar Armendol - Ros i Delia i Nardin, excepcional trio de cançons còmico-serioses, a tres veus. Atracció molt original i de valor artístic.

En el cartell del Pompeya figuren artistes tan importants com Conchita Martínez, la famosa vedette de la cançó regional i flamenca; Emma Marqués i Brazalema, eminents estrelles del ball espanyol; Lis-Loa, notabilíssimes vedettes modernes; Rosita Vallés, suggestiva estrella; Carmen Rivas, notable cançonista; Lolita Rivas, ballarina; Pilarín Rodríguez, bellíssima ballarina i cançonista moderna; Lidia Velasco i Pepita Roman, esculturals cançonistes; Germanes Francis, cançonistes modernes, i moltes no menys interessants artistes.

EDEN CONCERT

Nou de la Rambla, 12 - Tel. 19028 El primer music-hall d'Espanya

LES FLORETTE

eminent parella de ball parisiens

MERCE SICILIA

gran cantant regional

LOLITA GRANADOS

l'anima que balla

ANITA GUERRI

gran estrella de la cançó, nova a Barcelona

Barrymore, caricaturista

Potser el lector no sapiga que John Barrymore havia treballat com a caricaturista en un diari. Heu's ací com aquell acomodad:

Un dia arribà molt tard a la redacció, i tremolava com una fulla d'arbre de por de l'escàndol perquè no portava el treball fet i es retardava el tiratge. Barrymore va fer el seu dibuix. La redacció sortí tan dolenta com l'execució, i al dia següent apareixia al diari. A sota hi havia l'editorial que, en uns dels paràgrafs, deia:

"La caricatura d'avui mostra clarament la idea que tractem de desenvolupar."

Però els lectors, en mirar-se la il·lustració, no hi van veure més que tiquets negres i línies sense cap sentit.

El director va cridar Barrymore i li va preguntar:

—Havien estat aquí, no és cert?

—Sí, senyor, és veritat.

—Doncs em penso que farieu bé de provar l'ofici altra vegada, perquè ací ja no hi teniu res a fer.

—Napoleon's band".

Esperem que demà, dia 4 d'octubre, s'engeguen per a la inauguració, veuran es nous propietaris d'aquesta acadèmia la manera com el públic sap correspon-

dre-hi.

ELS ESPORTS

Futbol tenís

Uns aclariments de la Ponència de Reglament de la Federació Catalana

Ens ha estat tramès la següent nota, que per considerar-la interessant reproduïm íntegrament:

Des que va donar-se a la llum el nou projecte de Reglament de la Federació Catalana de Futbol Associació, primer per part de destacats elements i més tard en notes a la premsa, s'ha vingut fent una campanya contra la Ponència per part dels directius de la Lliga Amateur de Futbol, en la qual es dona a entendre que la Ponència, cas d'aprovar-se el Projecte que se presenta, seria culpable de la desaparició del futbol amateur a Catalunya.

Si la Ponència no sortís al pas d'aquesta campanya situant les coses al seu veritable lloc, l'opinió esportiva de Catalunya podria caure en una lamentable equivocació. Per aquest motiu, entenem la Ponència que és absolutament precis fixar els següents punts:

Primer.—La Ponència no ha proposat la més lleu modificació en el reglament de la Lliga Amateur. Aquest aspecte es proposa que continuï com ha estat.

Segon.—La Ponència manté el principi que cal atorgar a la Lliga Amateur, com a filial de la Federació Catalana, una àmplia autonomia per dirigir i fer les seves gestions internes.

Tercer.—La Ponència considera que està renyit amb les més elementals normes esportives la promoció atorgada avui als clubs amateurs per tal de poder ingressar al camp professional, i entén que únicament i exclusivament per a un club amateur la seva màxima aspiració ha d'ésser d'arribar a camp de Catalunya i d'Espanya amateur.

Quan un club amateur es consideri amb prou potencialitat, condicions o desigs de lluitar al camp professional, té una porta ben oberta i ingressant a la segona categoria. Acceptant-se els suggeriments de la Lliga Amateur de Futbol darrerament publicats, en virtut de la promoció que preconiza l'esmentat organisme, podria donar-se el cas que un club professional, en virtut de la promoció, hagués de convertir-se forçosament en club amateur. I si aquest club té prou condicions i potencialitat per tenir jugadors professionals, com podria lluitar al camp amateur? Com pot la Lliga Amateur ni la Federació Catalana limitar el nombre de clubs professionals? Aquest sistema no serviria sinó per a fomentar encara més aquest amateurisme "marçó" que tan perjudicial és per als conreadors de tots els esports.

Quart.—Acceptada aquesta delimitació entre el camp professional i amateur, la Ponència proposa modificació en la constitució del Consell directiu de la Federació Catalana. Actualment la Lliga Amateur de Futbol hi té un representant que intervé en tots els afers de la Federació Catalana, en la qual els clubs professionals ocupen gairebé la totalitat de les activitats. Per aquest motiu, la Ponència entén que aquesta intervenció l'ha d'exercir la Federació Catalana en la Lliga Amateur per mitjà d'un delegat, proporcionant-li tots els mitjans d'ordre moral i material que li siguin precisos per al seu millor desenvolupament. Feta aquesta separació, naturalment, els vots dels amateurs no podrien rebre-se barrejats en l'Assemblea de la Federació Catalana.

Si els 200 clubs de la Lliga Amateur de Futbol, amb els seus 7.000 jugadors i els seus associats i espectadors, no poden viure per la manca d'un delegat al Consell Federatiu i una promoció anual de tres clubs al camp professional, cal considerar que la Lliga Amateur és una cosa ben migrada. Si els clubs de la Lliga Amateur són realment amateurs, haurien hagut de meditar-se que la Ponència hagués fet un treball ben més en el sentit que en aquest moment s'està fent, pogut confondre amb els professionals; aquesta és la tècnica dels esports i de tota mena.

Per que els clubs de la Lliga Amateur no es preocupen de crear i fomentar entitats ben poderoses que un dia puguen disputar la supremacia als clubs professionals? El futbol assolarà la màxima importància i esplendor el dia que els clubs amateurs puguen presentar-se al camp de joc i disputar la victòria als clubs de primeríssima categoria i fins i tot participar amb ells a les competicions i torneigs internacionals de caràcter amateur.

Cal que l'opinió estigui aclarida.

El Barcelona-Espanyol per a diumenge

El primer matx de la temporada entre els dos primers equips catalans ha estat dubtadament desvetllat més interès, i d'aquí que de molt abans ja els aficionats facin els seus coneguts comentaris sobre equips, resultat, etc.

Pel que toca a equips, avui para cosa se'n sap; hom diu, però, que els dos clubs sostenen el criteri de presentar els mateixos equips del diumenge passat. En el Barcelona és així, ja la composició serà exactament la mateixa, però en canvi l'Espanyol, per bé que existeix el mateix per part, és de la substitució de Guitierrez pel titular Martí, per la raó que el diu s'ha passat no va actuar per haver-hi estat de descans.

Altament és deia que, amb tota la seva qualitat de disponible, a Pérez també l'incorporarien a l'equip, però, segons sembla, aquesta versió no està fonamentada; per tant, l'única variació factible és la que ja hem esmentat més amunt.

ALCORIZA A L'ESpanyol. — L'exjugador de l'Europa i el Barcelona, que actualment es troba en completa llibertat, està en negociacions per a ingressar a l'Espanyol. La primera entrevista celebrada a aquest fi no donà resultat, però hom confia que en noves entrevistes s'arribarà a un acord.

UN NOU HONGARÉS AL BARCELONA. — Està a punt d'arribar. Té 19 anys, és diu Szeder i es diu si jugava al Frenovar. Sembla que és extrem esquerra i que es tracta d'un notable element.

El matx Barçino-Laietà

El diumenge passat va celebrar-se als camps de joc del "Barçino" un festival tenístic per tal de festejar la inauguració de temporada en el popular club del carrer de Bèlgica.

L'equip titular del Barçino va enfrontar-se amb l'actual campió de tercera categoria, el club Laietà, i es portà a cap una sèrie de partits que foren presenciats per nombrosos socis d'ambdós cercles i amants del bell esport de la raqueta.

Poguérem veure uns encontres ben interessants, en els quals la superioritat del Laietà s'anà manifestant durant la jornada, si bé en els elements del Barçino poguérem veure confirmades aptituds ja demostrades en anteriors competicions, en les quals els seus "supporters" tenen posades esperances per als campionats propers.

Les victòries del Laietà les aconseguiren Antoni Castella sobre Albisu per 6-1, 6-3. Santpere sobre Freixre per 6-4, 6-3. Mari Castella batent Ferrer per 6-4, 6-3. Pere Castella baté finalment Mampel per 6-1, 6-0, resultat que, donada la resistència i alta moral de Mampel, sorprenéu quelcom, però que serví per a confirmar la categoria cada jorn més elevada del jove Pere Castella.

Ferrer, del Barçino, féu una bella partida resistint el seu contrincant Mari Castella, i Pellissier lo únic que pogué defensar l'honor del club batent Grau, que hagué d'abandonar quan l'encontre era virtualment de Pellissier per 6-2, 5-5.

En els dobles, veiem un bell partit en el qual els participants rivalitzaven per detectar el nombre públic. A punt de guanyar-lo el Barçino, els germans Castella s'imposaren a Mampel-Pellissier, i guanyaren finalment per 9-11, 6-3, 6-4. Antoni Castella-Grau guanyaren així mateix Albisu-Freixre per 6-1, 6-3.

La campanya del Barçino, Maria L. Llanes, féu un bonic partit, que li arribava per la seva superioritat Maria Camprecios, del Laietà, per 6-3, 6-2. Així mateix Irene Solsona hagué d'esforçar-se per desfer-se de Beatriz Pérez, que guanyant el primer set 9-11, perdé després a 6-0, 6-2.

En resum, una decisiva i merescuda victòria del Laietà i un èxit per als organitzadors, fent-nos gaudir de bells partits, tots ells interessants en tot moment.

Pesca

UNA ASSEMBLEA

El dia 18 del mes passat tingué lloc la important assemblea de Societats de Pesca d'Espanya (Sector marítim), convocada per la Federació Catalana de Piscicultura i Pescadors Esportius, que es veié molt animada; hi concorregué la majoria de les esmentades associacions, brillantment representades.

La Federació Catalana de Piscicultura i Pescadors Esportius donà compte de les línies generals de l'informe que anava a redactar per tal de concórrer a la informació pública oberta respecte a l'anteprojecte de llei de pesca marítima, per al qual tinguéren els seus grans èxits, la que segons pareix general i d'altre projecte de llei acull, en gran part, el que han estat postulats dels pescadors d'aquí.

Reconecement de la personalitat del pescador esportiu.

Defensa de la riquesa piscícola del litoral espanyol.

Sancionament severament l'ús d'explosius.

Aviació

CURSET GRATUIT DE PILOTATGE. — A l'objecte que els aficionats que desitgin iniciar-se als cursos de pilotatge de planador, que l'Aero Club de Barcelona inaugurarà dintre de pocs temps, puguen adquirir prèviament els coneixements teòrics que els seran indispensables, aquesta entitat ha organitzat un curs gratuït de sis o vuit lliçons, que s'inaugurarà dimarts al proper estiu social (portal de l'Angel, 23), a les vuit del vespre.

Donarà les classes un pilot de planador del curs d'instructors organitzat darrerament per la Generalitat, i les lliçons de caràcter elemental versaran sobre:

Acció del vent sobre els plans i l'equilibri.

Maneig dels comandaments.

Falles de pilotatge i llurs conseqüències.

Planeig, procediments de llançament i generalitat.

Cem que les inscripcions seran gratuïtes i limitades, s'avia als qui interressi que poden passar a formalitzar-les per la Secretaria de la Societat de vol a nom del vespre, a partir de dimarts.

Frontó Principal Palace

Avui, dimecres, tarda, 11:15

ISIDORO II - ULACIA I

LIZARRAGA II - ALGERDI

Nit, a les 10:15

Repartiment de Juaristi i PISTON - OELAYA I

JUARISTI I - MARCELINO

FRONTÓ MONTJAT

AVUI, DIMECRES

Tarda, a les quatre

CALLARTA II - QUINTANA III

PASTOR - ELORRIO

Nit, a les 10:15

SOLOZABAL - URZAY

COMITA

ARAQUISTAIN - LEJONA

Dinastia per cartella

Aquest vespre se celebrarà a l'Olympia l'esperada revenja Gironès-Torres

Des que Pere Ruiz i Young Cloude deixaren el ring i des que Ramon Barbens, marxant a Amèrica, es veia obligat, per circumstàncies que ara no són del cas, a deixar passar una bona oportunitat, tan sols un boxador s'ha mostrat digne de mesurar-se amb Josep Gironès. Aquest boxador ha estat Xavier Torres, el deixeble del manager Comes, el qual no és pas el primer home de ring que ha portat als primers rangs de la boxa catalana, car fou Comes qui va educar pugilísticament Young Cloude, ja esmentat, i Llorenç Vitrià, dues figures eminentes de la nostra boxa. No ha estat pas sense una lluita aferrissada que Xavier Torres ha arribat al lloc que avui ocupa; els obstacles s'han anat superant en el curs de la seva ascensió i diverses alternatives d'èxit i de fracàs han emalat la seva història pugilística que no és pas curta. De totes aquestes vicissituds tan sols recordarem els seus èxits de París i la transformació que aconseguí imposar el seu estil. Aquells èxits l'assenyalaron tot seguit com un digne adversari de Josep Gironès, i aquesta transformació li permeté de vèncer.

Així succeï el passat dia 11 d'abril al Cerc Olympia de la nostra ciutat, on Torres, enfrontat a Josep Gironès, aconseguí vèncer per punts en deu repasses. Hom sap, però, que aquest no fou el resultat oficial d'aquell combat i que els jutges, poc convençuts de la superioritat de Torres, donaren un fall favorable a Josep Gironès. Nosaltres sostinguérem, i lector potser ho recordarà, que el fall dels jutges implicava un error i no forem pas sols a defensar la tesi. Oficialment, Gironès havia batut Xavier Torres i, si la discrepància sobre la manera d'apreciar aquest fall era palesa, tothom estava d'acord en una cosa: que el matx necessitava una revenja.

Aquest matx revenja és el que se celebra aquest vespre al ring de l'Olympia, amb la modificació important que així com el celebrat anteriorment era a 10 repasses el d'avui és a 12. Els que assistiren al primer combat s'adonaran de seguida que els 12 rounds estipulats sura afavorir el decidiment Gironès.

Considerem sobre de reproduir a l'el·lipsis històrica del Campió d'Espanya del pes ploma. Aquest històric no ha estat fins ara igualat per cap boxador català o de la resta de la Península; és, per altra banda, molt difícil que ho arribi a ésser, car tant la continuïtat dels seus èxits com la permanència durant anys i anys en el primer lloc dels pesos ploma europeus són coses que semblen sobrenaturals.

Tanmateix l'estrall dels anys, de les lluites aferrissades que ha hagut de sostenir, són ben visibles en el nostre campió. Les seves camés i la noia el seu estil són aquells que ha desenvolupat i hom nota sovint que ha desenvolupat en ell aquella visió clara, instantània, de la que adueta a seguir en el combat. Gironès sap bé, i ho demostra, que el combat és una cosa, no obstant, la lleialtat de fons i la persistència dels seus contrincants, el pugilista que al final ha de poder derrotar els seus rivals durant un parell de rounds per tal que hom veu tradit de seguida en l'adversari l'esgotament que produïxen els seus cops. Si la seva força exclusivament consistís en un cop, Gironès, per la seva eficàcia i per la seva resistència, seria invencible i a qualsevol home del seu pes, avui i durant molts anys encara.

Però la seva força també esgrima i res no ent ho indica millor que el que va passar quan els dos adversaris boxaren per primera vegada. Aleshores, veiem com Torres, molt més agiler que Gironès, aconseguí plaçar els seus cops sense que Gironès pogués fer-ho, van veure encara com Torres superava a Gironès en intel·ligència. Mai no havíem vist fins aleshores ni un Torres més hàbil ni un Gironès més coratós amb majors dificultats, amb major torpor, el llenguatge de la boxa. Però hi van haver dues repasses finals. L'entrellat de les quals no arribàrem a capir. Durant aquestes dues repasses, força confuses, hom veié Gironès atacar, no pas millor que el que hem vist abans, i Torres, defensant-se malament, confusament, d'aquest atac. A estones ens féu l'efecte que Torres acusava alguna cosa. Aquests dos rounds finals foren, sens dubte, decisius en l'anímul dels jugadors i ells foren sens dubte els que els decidiren a no donar un fall favorable a Torres.

En el primer combat disputat entre els dos boxadors van emportar entre ells una tònica durant les deu repasses del boxat per Gironès, mentre que Torres formà durant vuit repasses una boxa avallada per un enfrontament que no sap, però, que hauria succeït si el combat s'hagués prolongat un parell més de rounds.

Enfrontant les perspectives que ofereix el combat d'avui hom nota tot seguit que el que Torres necessita per tal de convèncer els jutges (i el que el combat ha d'arribar al final de les 12 repasses estipulades), és superar-se, boxar millor encara, millor, que va fer-ho en el primer combat, tasca tanmateix difícil. Quant a Gironès, especialment entrenat per a aquest encontre i afavorit per la distància donada al combat, necessita igualment millorar el seu joc, cosa que a con d'ill no li ha d'ésser difícil si hom té present que hom principalment per un explicable desinterès que es va veure obligat a rebre una lliça de boxa del seu adversari. Sembla, doncs, que Gironès enfrontat de la prova d'avui, i nosaltres després categories en l'afirmació si sabéssim

que Gironès podrà valer-se a pleter aquest vespre de les seves camés. Amb les camés lèugues no arribarem gaire en favor del boxador de Gràcia, sobretot si Torres té la sort de mostrar-se inspirat i ràpid.

CRÍTICA

EL PROGRAMA

Reproduïm a continuació una bona part de la nota pregada que referent a la vetllada d'aquest vespre ens ha tramès l'empresa Olympia Ring.

El campionat Gironès és presentat a aquesta nit davant Torres en forma magnífica. Ben conegudes són les dilacions que ha sofert aquesta revenja per no haver volgut el campionat trobar-se novament amb Torres sense estar ben segur de les seves facultats. Ara, després d'un acurat entrenament, Gironès va a lluitar la batalla amb aquelles característiques tan singulars en el crack gracienc, que han fet d'ell el primer ploma d'Europa, i si tenim en compte la quantitat d'interès i entusiasme que Xavier Torres ha de posar en la lluita, jugant-ho tot en els dotze rounds per aconseguir la predisminada victòria, són superflus els contraris que a la bellesa, emotivitat i duresa del sensacional matx puguen posar.

Si se'n demana un pronòstic, per aquesta vegada ens veurem en la precisió de confessar la nostra perplexitat. Són dos homes que surten disposats a jugar-se la seva carrera pugilística i el primer combat va donar la pauta de l'emulació de les seves forces.

Completant el programa de què és base aquest combat, em, ja vam dir que Ortega, el campió d'Espanya, no seria oposat com en un principi es va dir a Young González, sinó a un home de primera fila.

Efectivament, el primera sèrie francès Dupuis, d'un record formidable en el qual s'ha apuntat victòries sobre Murra, Chalange, Mendiola i altres notabilitats pes mosca, ha estat en carregat de donar la rèplica a Ortega.

Els mastodonts espanyols, esperantcs de la divisió màxima, Montserrat i Claudi Villar, van a lluitar una lluita d'indubtable emoció, i disposat el seu formidable punch a acabar l'encontre abans del límit.

Ence, el terrassenc, que a cada acció va destacant amb més vigor, tindrà per contrincant l'excellent començament, Josep Wells.

En primer combat Andreu-Sarto.

CARLES FLIX HA ESTAT ACCEPTAT COM A CHALLENGER OFICIAL DE PETIT BIQUET

La Secretaria de la Internacional Boxing Union, ha fet públic que l'esmentat organisme havia acceptat el desafiament advocat al petit Biquet pel català Carles Flix, per al títol de Campió d'Europa del pes gall. El matx entre els dos boxadors haurà de tenir lloc abans del dia 28 de gener vinent.

HA ESTAT REFUSAT EL REPTE D'ORTEGA A GYDE. EN CANVI HOM HA ACCEPTAT EL D'ANGELMANN AL MATEIX BOXADOR

Des repass havien estat al·lucats a Fraxley Gyde, per al Campionat d'Europa del pes mosca i de l'Ortuga, Campió d'Espanya, i el de Valenti Angelmann, Campió de França. Examinats els records dels dos boxadors el Comitè d'Organització de la I. B. U. s'ha decidit a favor del francès. En conseqüència, Gyde i Angelmann hauran de boxar en matx de campió, el qual, segons els reglaments, haurà de tenir efecte abans del dia 28 del vinent mes de gener.

LA DARRERA DESFETA DE TUNERO

En resultar batut pel llatí alemany Selig, Kid Tunero retrocedí visiblement en el concepte en què hom el tenia entre els pesos mitjans actualment més destacats; no obstant, hom reconeix que el cubà no hauria estat pas tant si Selig no hagués tingut un dels seus millors dies. Tots dos homes jugaven fort en aquest combat, car necessitaven refer el seu prestigi, car les actuacions anteriors de Kid Tunero no havien complagut ningú i la desfeta que havia experimentat Selig a mans de Candel, en el combat de feia una mesada, el situava en una posició inferior, car per "challenger" oficial de Marcel Thill que hagué estat declarat Candel, hom conec que no es tracta pas d'un boxador de primer pla.

La lluita fou molt aferrissada. Selig va adoptar dels seus primers moments un ritme d'infanteria el qual hom es preguntà tot seguit si podria resistir fins al final. Mentrestant una veritable allau de cops arribaven a Tunero el qual, no obstant, no perdia pas la serenitat i replicava sempre que podia amb continuades sèries de directes de dret.

Al curs dels sis i setè rounds, Tunero aconseguí un clar avantatge i Selig va acusar un parell de cops al cos. L'alemany, però, va recuperar molt de presa i prenent de nou l'ofensiva aconseguí amb els seus cops de fer sagrar Tunero a la cara. Tunero va tenir en aquest moment un defalliment seriós. Gràcies a la seva enorme voluntat aconseguí no solament resistir, ans encara prendre al darrer round l'ofensiva amb visible avantatge.

Tunero acabà el matx dominat, però la decisió, acordada a Selig per l'avantatge de punts que havia acumulat a les primeres repasses, fou conculcada pinta. El cubà ha manifestat després del combat que la desfeta l'havia sorprès i que estava convençut que Selig no el podria resistir en un combat a 15 repasses.

Per altra banda, sembla que la revenja d'aquest combat, que va resultar molt del gust del públic, se celebrarà el proper dia 28. Quant a Selig sembla que té el propòsit de traslladar-se a Londres.

AVUI AL NOU MÓN

Aquest vespre, al Nou MÓN, se celebrarà una vetllada a base dels següents combats: Esquivias-Al. Félix Pérez-Si Ali i Martínez de Alagon-Hamid II.

L'assemblea de la Federació Catalana

Dilluns a la nit tingué lloc l'assemblea general ordinària de la Federació Catalana, amb assistència dels delegats de tots els clubs federats i a més representants dels clubs Gimnàstic de Tarragona. Sabadell H. C. i Unió Universitaria.

El Gimnàstic de Tarragona, que en la temporada passada no pogué participar en el Campionat de Catalunya, exposà que en la pròxima tenia el propòsit d'actuar de nou si trobava el necessari suport.

Els clubs Sabadell i Unió Universitaria, exposaren els desigs d'inscriure's a la pròxima temporada.

Oberta la sessió, fou llegida la delegació dels clubs Polo, Barcelona, Terrassa, Junior, Intèrprets, Universitari i Agla.

El secretari llegí la memòria de la temporada anterior, la qual fou aprovada, després d'una lleugera modificació. També fou aprovat l'estat de comptes.

A continuació se suspengué breus moments la sessió per tal que els delegats canviessin impressions sobre l'elecció del nou president.

Represa l'assemblea, fou reelegit per aclamació l'anterior president, senyor Lluís Isamat.

A continuació, després d'una lleugera discussió, s'acordà que la constitució del Consell Directiu de la Federació continués en la mateixa forma que en temporades anteriors.

Es proposà que l'assemblea general ordinària se celebrés en la primera quinzena d'octubre, a fi que es pogués avançar a la primera quinzena de juliol, però no pogué aprovar-se per oposar-s'hi l'Universitari.

S'acordà que per a la pròxima temporada les inscripcions de clubs siguin amb la mateixa quota de la temporada anterior, o sigui dues-centes cinquanta pessetes per als clubs de primera categoria i cent vint-cinc per als de segona.

S'acordà un lleuger augment en l'import de les fixes de jugadors del Campionat de Catalunya, Campionat Universitari i Campionat escolar. Per als infants continuarà la mateixa quota de les temporades anteriors.

Després fou aprovada una proposició mitjançant la qual els clubs llinaran vint-i-cinc pessetes en dipòsit a la Federació per cada equip que inscriu, la qual quantitat quedarà com a garantia de l'exacte compliment de les obligacions dels equips en les diferents competicions que se celebrin. El Consell Directiu podrà aplicar multes als equips per falta d'assistència als partits.

Els equips que no incorrin en cap falta, al final de cada concurs els serà tornat el dit import.

Seleu a pre al Consell Directiu per no cedir a cap organisme l'organització del Campionat Universitari.

Tot seguit fou aprovada la sessió, i quedaren convocats els clubs per al dilluns vinent, a les deu de la nit, per tal de procedir a la constitució del Consell Directiu que regirà els destins de la Federació Catalana en la temporada 1934-1935.

Esports de Neu

ASSEMBLEA. — L'Esbart d'Esports de Neu de la Societat d'Excursions de l'Alt Pirineu Enciclopèdic Popular recorda als socis que el proper divendres dia 5, a dos quarts de deu de la vetlla, tindrà lloc la reunió general ordinària, i a les onze l'extraordinària, convocada a tal efecte per tractar de la reforma dels Estatuts. Es preza l'assistència i puntualitat.

Ensenya aconseguí amb els seus crocs de fer sagrar Tunero a la cara. Tunero va tenir en aquest moment un defalliment seriós. Gràcies a la seva enorme voluntat aconseguí no solament resistir, ans encara prendre al darrer round l'ofensiva amb visible avantatge.

Tunero acabà el matx dominat, però la decisió, acordada a Selig per l'avantatge de punts que havia acumulat a les primeres repasses, fou conculcada pinta. El cubà ha manifestat després del combat que la desfeta l'havia sorprès i que estava convençut que Selig no el podria resistir en un combat a 15 repasses.

Per altra banda, sembla que la revenja d'aquest combat, que va resultar molt del gust del públic, se celebrarà el proper dia 28. Quant a Selig sembla que té el propòsit de traslladar-se a Londres.

AVUI AL NOU MÓN

Aquest vespre, al Nou MÓN, se celebrarà una vetllada a base dels següents combats: Esquivias-Al. Félix Pérez-Si Ali i Martínez de Alagon-Hamid II.

VARIA

Mac Larnin, Campió del món del pes welter, ha embarcat recentment a Nova York cap a Anglaterra on actuarà aviat.

— Fredde Miller s'ha ofert gratuïtament a l'alcaldia de Cardiff, per tal de socórrer les víctimes de la catàstrofe de la mina de Gresford.

— Sembla que l'alemany Eder, Campió d'Europa del pes welter, ha estat reunit per un organitzador interès per tal de boxar contra Barney Ross, el qual acaba de perdre una el campionat mundial de la categoria en esser batut per Mac Larnin.

— Gavallera boxarà el proper dia a contra l'alemany Arnold Kellblin, a Berlín.

LA DARRERA PROVA DEL CAMPIONAT ITALIÀ.

— Dimecres, sobre la carretera del Veneto, es disputa la darrera prova del campionat italià.

La cursa es resolgué a l'sprint entre un compacte grup, resultant vencedor Canazza.

La classificació fou la següent:

1.—Aldo Canazza, 281 km. en 9 h. 30 m., a la mitjana de 29 km/h.

2.—Di Pace, a mitja vella.

3.—Rimoldi, igual temps.

4.—Andretta, idem.

5.—Rogora, idem.

En següents molts mes amb el mateix temps del vencedor, entre els quals figuren Martano i Camusso.

Leandro Guerra ha preferit abstenir-se de prendre part en aquesta prova, tota vegada que porta totalment un nombre de punts suficient per a conservar el seu títol.

EL CAMPIONAT D'ARAGO. — Saragossa, 1.—Així es disputà el campionat ciclista d'Aragó. Es el recorregut Saragossa-El Fresno i tornada, amb un total de 12

Finances

Moviment borsari

MERCAT LLIURE

La fermesa persisteix en les sessions que celebra ahir el mercat d'especulació, en particular a Borsa, on es constata una reacció general de posicions força remarcable i ensenya una activitat de molt de temps encà no desplaçada.

Les tancades numèriques que detallen a continuació registren els avanços aconseguits per la major part de valors contractats, i per llur importància es palesa la tònica que domina en la jornada que comentem. Hem de fer constar que les accions Ford continuen de tallar cupó.

Tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors en la reunió de Borsa:

Valors	Dia 2	Tanca anterior	Alça o baixa
Nord	47'05	46'25	+0'80
Alcants	37'50	36'70	+0'80
Andalusos	10'75	10'50	+0'25
Transversal	25'35	25'25	+0'10
M. Rif	52'15	51'00	+1'15
Filipines	320'00	316'00	+4'00
Explosius	107'85	107'00	+0'85
Colonial	40'00	39'75	+0'25
Aguies	164'25	163'75	+0'50
Chades	337'00	336'00	+1'00
Ford	172'00	171'00	+1'00
Petrolis	6'20	5'95	+0'25
Hulleres	47'35	47'00	+0'35
Felgueres	34'50	34'00	+0'50
Tramvies p.	43'50	43'75	-0'25

La tanca anterior de Tramvies preferents és del dia 13 del mes de setembre passat; del 26 de la Transversal, i del 29 de la Chades.

BORSA AL COMPTAT

Els rotllens de comptat acusen marxa passiva en la contractació; respecte dels canvis, en general s'observa sosteniment de posicions, sense que cap sector marqui una orientació determinada.

Els Deutes de l'Estat, molt ensopits en operar, queden la major part a canvis invariats; s'observen petites oscil·lacions (d'un vuitè d'enter) en alça i baixa.

Obligacions Tresoreria Generalitat cotitzen al mateix canvi, 98'50. Gairebé inoperats els Ajuntaments, queden a canvis sostinguts les poques emissions sollicitades. Aquesta mateixa tònica s'observa en el grup de Diputacions. De les cedules nòmies, el Crèdit Local es veuen un xic animades, amb sosteniment de posicions.

Del sector ferroviari és de remarcar la manca d'activitat constatada en els Nord, mentre que en Alcants el volum de transaccions és de regular importància. Pel que respecta als canvis, hom nota en general sosteniment de posicions, i les poques fluctuacions registrades corresponen a emissions que tallaren cupó després de la darrera cotització.

De l'agrupament d'indústries diverses menys és de notar l'extrema inactivitat de la contractació. Les accions, gairebé inoperades, queden en general sostingudes; són de remarcar les seccions variacions: Aguies ordinàries, 164'25 (-4'50); Andalus, que no s'havien operat des del juliol darrer, 55'00 (-7'00); i Cros, 122'00 (-4'00).

Mercat de Llotja

La sessió d'ahir en aquest mercat fou bastant concorreguda i hom notà per part dels interessats bona voluntat per a encarrilar aquest negoci; els compradors, però, no arriben a decidir-se i el total de contractacions no registrà cap resultat remarcable.

Fa dies que notem aquesta passivitat tan per falaguera, i no hi ha qui vulgui comprometre's en res.

No hem de detallar quins són els motius ni tampoc els sectors que més o menys es distingeixen en aquest sentit; tan sols direm que gairebé tots resten paralitzats per ara i sense que hom cerqui una propera solució.

La T. S. F.

Programes europeus selectes

Dimarts, 3 d'octubre

- 19'00. — Langenberg, 455 m. Concert Mozart-Haydn.
- 19'00. — Londres regional, 312 metres. Orquestra S. B. C.
- 20'00. — Nacional anglesa, 4.500 m. Concert Bach.
- 20'30. — Marsella, 400 metres. "La villa morta", de Gabriele d'Annunzio.
- 20'30. — París P. T. T., 431 m. Villada de varietats.
- 20'30. — Estrasburg, 319 metres. "Vent de tard", i "Gondolier", operetes de Jacques Offenbach.
- 20'30. — Torre Eiffel, 1.389 m. Concert de música francesa.
- 20'45. — Radio-Paris, 1.618 m. Concert simfònic: Weber, Beethoven, Berlioz.
- 20'45. — Roma, 429 m. "El val·lès fantasma", òpera de Wagner.
- 21'00. — Koenigsberg, 1.674 m. "Die Wupperhau", òpera còmica de Lortzing.
- 21'00. — Munio, 405 m. Concert simfònic.
- 21'00. — Poste Parlel, 313 metres. Retransmissió des del Teatre dels Ambaixadors: Miss Ba.
- 21'30. — Luxemburg, 1.304 m. Concert luxemburguès.
- 22'00. — Viena, 506 m. Quartet de Haydn.

FETS DIVERSOS

Al Dispensari de Sant Andreu fou auxiliat Joan Penades Pi, de 25 anys, empleat de la Companyia de Ferrocarrils del Nord, de ferides contuses a la cama dreta i braç esquerre, que sofrí en un accident del treball.

Després de curar passà al seu domicili.

Ahir a la matinada, el xofre Rafael Ferrer llurà al Quarteret de la Guàrdia Urbana un malefici que contenia joies per valor de 1.000 pessetes, el qual s'havien deixat oblidat uns viatgers al taxi que conduïen.

Al dit centre es presentaren al cap de poc els interessats, als quals, prèviament les oportunes comprovacions, els fou lliurat el malefici.

Al cobert número 1 del moll d'Espanya s'estavellava una quantitat de mineral emmagatzegat que sepulcra i resultà mort.

Fins ara s'ignora el seu nom.

A Martí Landa Abadía se li acostaren a la Rambla dels desconeixuts i el convenceren perquè els acompanyés fins a l'avinguda del 11 d'Abril, on, amb enganys aconseguiren robar-li, pel procediment de les misses, 450 pessetes que portava.

Treballant en una obra en construcció del carrer número Quatre, va caure d'una bastida el palete Sixt Machado Pérez. Es causà ferides de prou importància.

El súbdit italià Godofred Mafeldi, natural de Roma, venia dedicant-se a estafar als industrials quantitats amb el pretext de treure vistes cinematogràfiques d'interiors d'establiments, entre els quals de modes, que havien de projectar-se públicament.

Signava uns contractes en els quals no es fixava la data en què la pel·lícula havia d'ésser projectada.

Fins ara la policia sap que hi ha cinc persones perjudicades pel dit individu, però creu que són moltes més les que han estat estafades pel delinqüent.

Excursionisme

INAUGURACIÓ D'UNA EXPOSICIÓ. — Unió Excursionista de Catalunya, Barcelona, inaugurarà dissabte, al seu estatge: Santa Anna, 10, i, a la segona exposició de dibuixos i pintures de caire muntanyenc. Es podrà visitar tots els dies fèrries, de set a nou del vespre, i els festius, d'onze a una del matí. Quedarà oberta fins al dia 20. L'entrada és lliure.

CALENDARI EXCURSIONISTA DE CATALUNYA. — El Centre Excursionista de Catalunya ha procedit darrerament a seleccionar les 54 fotografies que hauran d'il·lustrar el calendari gràfic per al 1935, la segona edició del qual es comença a publicar aquest any, i que tan ben acollit fou pels excursionistes i pels admiradors dels paisatges de Catalunya.

El Calendari en preparació guanyarà en valor artístic a l'actual. S'han acceptat, per la Comissió editora del sudit Calendari, fotografies originals de més de vint autors.

El format i la distribució dels fulls setmanals es mantindran idèntics als que ja són coneguts del nostre públic.

PASTA PER A APAITAR NIX

ba estat elaborada pensant no sols en que ha de suavitzar el pel per a fer-lo tallable sense gran esforç, sinó pensant també en què curi l'epidermis de tota irritació, grans, rojors, etc.

Usant la Pasta NIX eviten tots els perills de contagi, no sols per la naturalesa de la Pasta en si, sinó també per que s'eliminen sabons, brotxes, vasos i tota mena d'objectes porta-microbis.

Usant la Pasta NIX simplificarà l'operació d'afaitar-se, hi empenyarà tres o quatre minuts, no sentirà després cap irritació ni molestia a la pell i, si la tenia abans d'afaitar-se, li desapareixerà, perquè, cal no oblidar-ho, LA PASTA NIX, ES, ABANS DE TOT, UN PRODUCTE PER A L'EPIDERMIS.

USANT-HO EN DROGUERIES, PERFUMERIES, ETC., AL PREU DE 750 PESSETES TUA

Els Espectacles

Teatres

TEATRE NOVELTATS

Companyia lírica LLUIS CALVO

Tarda, 4'30. Debut del popular baríton Matias Peret. Butaques des de dues pessetes.

LUISA FERNANDA
per Marín, Moreno, Llanos, Ferrer, Arió, Amengual, Ruiz París, Baraja, etc. etc. etc. LA GUITARRA DE FIGARO, gran èxit còmic, per Navarrio, Llanos, Moreno, Segura, Pedrin, etc. etc. etc. Nit, a les 10. Butaques des de 3'50 pessetes. LA GUITARRA DE FIGARO i l'espectacularitat total i veritable, l'èxit líric de l'any.

SOL EN LA CUMBRE
Solt de líbret, de música, d'interpretació i presentació, Triomf clamorós de l'extraordinari divo baríton

PAU HERTOGS
del gran tenor Jean Riba i dels eminents artistes Marín, Marín, Triunf, etc. etc. etc. LA GUITARRA DE FIGARO, etc. etc. etc. Nit, a les 10. Butaques des de 3'50 pessetes. LA GUITARRA DE FIGARO i l'espectacularitat total i veritable, l'èxit líric de l'any.

SOL EN LA CUMBRE
Despatx a comptadoria

TEATRE BARCELONA

Companyia de Comedies de DIAZ DE ARTIGAS - COLLADO

Avui, dimarts, tarda, a un quart de 3

Escuela de millonarios

Nit, a un quart d'onze: èxit clamorós dels germans Quintero

CINCO LOBITOS

Demà, dijous, tarda i nit:

CINCO LOBITOS

TEATRE COMIC

Companyia còmica-dramàtica de Vedrines

Primer actor i director: Joan Calvo. Primera actriu: Purita Martínez

Avui, dimarts, nit, a les 10'15. Vedrines presenta l'incomparable divo

ANGELILLO

el colós de l'art espanyol, per primera vegada a Barcelona, en la seva nova modalitat de palatí, protagonitzant en

LA EMBRIAGUEZ

de la GLORIA

presentant-hi part tota la companyia. En els quadres andalusos de l'obra intervenen els melancòlics divos

Angelillo

l'as del as, GUERRITA i els notables ballarins LOS CHAVALLILLOS SEVILLANOS, acompanyats a la guitarra per Patena i Roldán i Roman García, primera presentació. A l'estrena hi assistirà l'actor Angel Custodio, demà, dijous, tarda i nit:

LA EMBRIAGUEZ

Es despatxa al centre de les butaques

Gran Espectacle 1934 - 1935

FIRA COMERCIAL DE MOSTRES DE BARCELONA

REVUE - RADIO - RECLAM

GRAN TEATRE DEL BOSCH

ALADY - LEPE

LAURA PINILLOS

Dimarts, tarda i nit, mateix dia: Tota la companyia del Teatre Còmic

Amb l'èxit granis

LA VAMPIRESAS

Butaques a 2 pessetes

TEATRE APOLLO

Companyia catalana de grans espectacles

CASALS - CLAPERA - TORRES

Tarda, a les 3: L'ADROGUER DEL CARRER NOU, triomf de Vista Lopez i Jimenez Sales. Nit, a les 10: L'ADROGUER DEL CARRER NOU, triomf de Vista Lopez i Jimenez Sales.

La taverna dels valents

Magnífica presentació. Cine decoracions noves. Interpretació insuperable. 50 personatges a escena. Emoció, interès, il·lusió. La millor companyia catalana demà, dijous, tarda i nit:

LA TAVERNA DELS VALENTS

Nit, a les deu, gran funció de sire

TEATRE ROMEA

Yell. 10001 - Companyia Teatre Lara

Cada dia, a les 5'15 i a les 10'15. Tota la predilecció del públic: MADRE ALEGRIA, per la companyia del Teatre Lara

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de vodevil i espectacles moderns de JOSEP SANTPER

Avui, tarda, butaques a 1 pla: PETIT (PATAT) i CLO, S. EN C. Nit, a cada nit:

EL BOC

Gran Espectacle 1934 - 1935

FIRA COMERCIAL DE MOSTRES DE BARCELONA

REVUE - RADIO - RECLAM

Cinemes

fantasia

Avui, tarda, darrera projecció de la coproducció JOURNAL, REVISTA FEMENINA.

CORRER DE PARIS, SIMFONIA RUSA, William Powell en la fastuosa producció

EL ALTAR DE LA MODA

amb Belle Davis

COLISEUM

Avui, tarda, a les 3'45, i nit, a les 10:

PAPA, SI QUE ESTAMOS (còmica musical), REVISTA PARAMOUNT

ESKIMO

Direcció de W. S. Van Dyke

Producció Metro Goldwyn

PUBLI CINEMA

Sessió continua de 3 tardes a 1 matinal.

Actualitats mundials i Documentals

Viatges i Etc. Sessió continua

Butaca UNA PESSETA

METROPOL

Lliria, 115 - Telèfon: 81222

Avui, tarda, a les 4 i nit, a les 10:

EL HOMBRE DEL HISPANO

per Jean Murat i Maria Ball

Preus: dues fèrries, tarda i nit, 3 pessetes; dies festius, tarda, sessió continua, 4 ptes; nit, 2 pessetes

cine Paris

Tarda, 4'30, i nit, 6'15: REVISTA PATHE.

Allison Skipworth, W. C. Fields i Baby Leroy en

UN PAR DE TIOS

REVISTA FEMENINA. Triomf de Harry

Baur en la formidable producció

TRAGICA ATRACCION

amb Alice Field i Pierre Blanchard, òpera

vienesa. Triomf de l'obra de J. de

CABALLERIA. Es despatxa a la taquilla per

a la sessió numerada de dimarts, tarda,

a les sis

CINEMA ESPLAI

UN DIA EN TOKIO (dramàtic), ESCALADORS DE LAS CUMBRES, per

Franc Schind (dramàtic) a la tarda.

ESCALADORS, per Dorothy Jordan i

Alexander Kirkland (en espanyol)

El hijo improvisado

per Florella, Fernando Gravy i Barn

Ed, en espanyol

SPLENDID CINEMA

Consell de Cant, 217 - Telèfon 30015

Magnífica programació

LA ESTATUA VENGADORA

per Belle Davis

La colossal superproducció

Si yo tuviera un millón!

per 15 estrelles, 7 directors

DISBUXOS SONORS

LA VENUS RUBIA

en espanyol, per Marlene Dietrich

i Gary Grant

SALONS CINAES

FEMINA: 4 tardes i 10 nits: "La fruta verde"

per Franceska Gad, Gauda i Dublins.

CAPITALES: 4 tardes i 10 nits: "El rey de la

plata", per Eddy Jader, Zola

Philis, "El capitán de casaca", en espanyol,

José Mejía i Rosita Moreno. - **KUR-**

SARAI: 4 tardes i 10 nits: "Una mujer

perdida", per Eddy Jader, Zola

Philis, "El capitán de casaca", en espanyol,

José Mejía i Rosita Moreno. - **KUR-**

SARAI: 4 tardes i 10 nits: "Una mujer

perdida", per Eddy Jader, Zola

Philis, "El capitán de casaca", en espanyol,

José Mejía i Rosita Moreno. - **KUR-**

SARAI: 4 tardes i 10 nits: "Una mujer

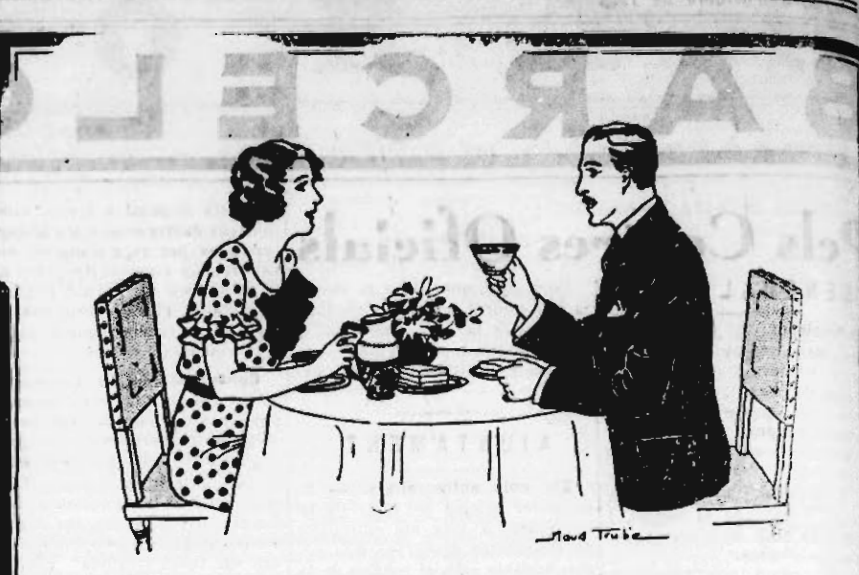
perdida", per Eddy Jader, Zola

Philis, "El capitán de casaca", en espanyol,

José Mejía i Rosita Moreno. - **KUR-**

SARAI: 4 tardes i 10 nits: "Una mujer

perdida", per Eddy Jader, Zola

EL DESDEJUNI

El Phoscao constitueix l'aliment ideal per al desdèjuni. El Te i el Cafè no fan més que donar una fuetada a l'organisme, mentre que el Phoscao nodreix, fortifica i estimula, sense cansar l'estómac: convé per a tots els temperaments i el seu règim és aconsellat pels metges tant als sans com als malalts, als convalescents, als anèmics, als aclaparats per excés de treball, als ancians, a les dides i a tots aquells que digereixen amb dificultat els aliments corrents

PHOSCAO

EL MES EXQUISIT DELS DESDEJUNIS I EL MES PODERÓS DELS RECONSTITUENTS

Dipòsit: FORTUNY, S. A., Hospital, 32 - BARCELONA

Programes d'aviu

TEATRES

Apolló. — Tarda: "L'adroguer del carrer Nou", nit: "La taverna dels valents".

Barcelona. — Tarda: "Escaladors de las cumbres", nit: "El hijo improvisado".